

Pot je bila letos zaradi visokega snega in nenehnega sneženja še posebej zahtevna

Po poteh legendarne XIV. divizije

Kljub naporni poti obilo prijetnih trenutkov

Mladina velenjske občine je bila tudi letos nosilka tretje etape pohoda po poteh Štirinajste. Tokrat je bil to zanj

jubilejni petnajsti pohod. Traso od Stranic do Zavodnj je prehodilo 150 mladih, na posameznih etapah pa je so-

delovalo še okoli 130 pionirjev. Iz velenjske občine se je pohoda udeležilo okoli osem-

Med potjo so pri spominskih obeležjih pripravili krajše slovesnosti (posnetek je z Graške gore)

Velenjski rudarji

105 milijonov ton lignita

Pridne roke velenjskih rudarjev so v soboto v popoldanskih urah dosegle pomemben proizvodni dosežek, ki so ga seveda s krepikimi črkami zapisali v kroniko rudnika. Nakopali so 105 milijonov ton lignita.

Ob tem dosežku je gotovo zanimiva tudi primerjava kako je rasla proizvodnja premoga v Saleški kotlini. Leta 1887 so rudarji nakopali 3.500 ton lignita. To proizvodnjo so vsako leto sicer počasi, vendar vztrajno povečevali. V letu 1922 zasledimo nov rekord, saj so rudarji prvič nakopali več kot 200.000 ton premoga.

Znani so pogoji v katerih je velenjski rudar rudaril in orodja, s katerim je pridobival premog. Tudi življenjske razmere, v katerih so živeli, nam dajejo popolno sliko takratnega trdnega dela. Zato ni čudno, da so rudarji do leta 1941 skupno nakopali le 5.665.683 ton. Med vojno so nakopali nekaj več kot 1.200.000 ton. V letu 1959 pa so rudarji prvič nakopali več kot milijon ton lignita. V jama so začeli uvajati sodobne transportne naprave in drugo rudarsko opremo. Zaradi modernizacije rudnika je proizvodnja nenehno rasla in v letu 1963 so rudarji nakopali že več kot 3 milijone ton lignita (3.600.000). V obdobju rudarske krize je proizvodnja spet nazadovala in veliko mladih si je poiskalo delo v drugih industrijskih vejah. Posledice so se čutile še pozneje, ko se je ponovno povečalo povpraševanje po premogu.

Toda po uspešnem uvajanju in uporabi hidravličnih drsnih podpor, so rudarji v letu 1975 nakopali 4.265.000 ton. To je bil nov pomemben dosežek, ki je hkrati napove-

doval, da ni več daleč čas, ko bodo dosegli skoraj magično mejo — 5.000.000 ton premoga. Te napovedi, ta pričakovanja so uresničili pred dvema letoma, ko so naši rudarji izkopali 5.001.000 ton lignita in lani, ko je bila proizvodnja še nekoliko višja (5.005.000 ton). No in kot smo že zapisali v naslovu, so rudarji od leta 1887, do danes — to je v 96 letih — nakopali kar 105 milijonov ton lignita.

Zahtevni so njihovi načrti tudi za letošnje leto, ko naj bi po osnovnem letnem načrtu spet nakopali 4.700 milijona ton lignita. Ta načrt uspešno izpolnjujejo, saj so do vključno ponedeljka nakopali že 634.100 ton premoga (povprečno 17.946 ton na dan); to je za 51.898 ton več kot so predvideli v osnovnem letnem načrtu za ta čas.

V zvezi z letošnjimi letnimi

proizvodnimi načrti nam je glavni inženir proizvodnje Avgust Terjav povedal tole: »Ker tudi letos potrebe po premogu niso nič manjše kot lani ali predlani, tudi sedaj delamo več, kot smo načrtovali. Tako smo pretekli teden naredili že sedem izmen več.«

Iz tega lahko sklepamo, da velenjski rudarji tudi v tem letu »naskakujejo« nov rekord. Seveda na račun več dela, naslednji pogoj pa je, kot je dejal Avgust Terjav, da bodo imeli dovolj likvidnega denarja in potrebno opremo.

»Če ne bomo dobili dveh mehaniziranih odkopnih polj, s katerimi moramo nadomestiti dotrajane, ne bomo dosegli niti osnovnega načrta, pa četudi bi delali vse razpoložljive dneve, to je tudi ob nedeljah in praznikih.« je dejal diplomirani inženir Avgust Terjav.

Tudi letos želijo nakopati čim več premoga

pa so sodelovali še mladi iz Zalca, Ljubljane, pobratenih občin ter vojaki.

Kot, da bi vreme hotelo opomniti mlade na tiste že kar oddaljene dni februarja 1944; nametlo je nekaj snega, pa še zdaleč ne toliko, kot takrat, ko si je zdesetkana in pretrujena štirinajsta udarna divizija tod utirala svojo pot.

Vsaka ped zemlje bi na tej etapi, kjer so se vrstile najtežje preizkušnje za borce divizije, lahko razpredala boleče spomine. Utrujeni, premraženi, pomanjkljivo oblečeni in preslabo oboroženi so v ledeni zimi na teh poteh iskali poti iz vedno tesnejših sovražnikovih obročev.

Mladi pohodniki so opravili del te poti. V Stranica so prejeli pohodni prapor, nato pa so se ustavili pri spominskih obeležjih na gradu Lindek, kjer je spominska plošča, pri Senegačnikovem mlinu, na Visokem, pa pri partizanski Čujevi domačiji, na Graški gori. Frgunovem vrhu, v Pristavi ter Sreških pečeh. V Zavodnjah so predali pohodni prapor mladim iz mozirske občine ter skupno z njimi nadaljevali pot do Žlebnika, kjer je padel pesnik Kajuh. Za trenutek so zastali pri vseh spominskih obeležjih, pripravili kratek kulturni program in položili vence v spomin na vse tiste znane in neznane borce, ki so tod darovali življenja za našo svobodo.

Polni vtisov, utrjeni, pa vendar zadovoljni so se od Žlebnika vračali domov. Vsi so bili mnjenja, da se na tej poti prihodnje leto ponovno snidejo.

Teritorialna obramba občine Velenje

O delu enot

Na novinarski konferenci prejšnji teden so predstavniki občinskega štaba teritorialne obrambe občine Velenje seznanili novinarje v občini z nalogami in delom enot teritorialne obrambe v letošnjem letu in z vlogo ter pomenom sredstev obveščanja pri krepitevi zavesti o potrebnosti vsestranskega vključevanja oziroma organiziranja delovnih ljudi in občanov v program splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Na konferenci so predstavniki občinskega štaba poudarili, da je načrt vzgoje enot in pripadnikov teritorialne obram-

Letošnji pohod Po poteh herojske 14. divizije so mladinke, mladinci in borci sklenili v torek, ko so pri spomeniku v zaselku Razpoka nad Rastkami pri Ljubnem pripravili sklepno svečanost. Zadnji del poti so opravili mladi mozirske občine, ki so pohodni prapor od vrstnikov velenjske občine sprejeli v Zavodnjah. Od tam so skupno krenili do Žlebnika, mozirski pohodniki pa so prenočili v Belih vodah.

V ponedeljek so krenili na pot proti Smrekovcu. V visokem snegu, celo do pasu je segal, in ob nenehnem sneženju, je bila pot izjemno naporna. Terjala je nekaj ozeblin, sicer pa so vsi pohodniki po vrsti zatrjevali, da je bilo vzdušje na njej doslej zagotovo najboljšje. V ponedeljek so mladi prespali v planinskem domu na Smrekovcu in v torek krenili proti prizorišču zadnjih bojev 14. divizije na Razpoki. Skupaj z gosti so s sklepno svečanostjo končali letošnjo pot.

Ob spomeniku se je zbralo veliko borcev 14. divizije, raport komandanta zadnje etape pa je sprejel general Viktor Cvelbar-Stane, ki je mladim in vsem udeležencem tudi spregovoril.

Orisal je herojsko pot divizije in spregovoril o današnjih razmerah doma in v svetu. Kulturni spored so pripravili pohodniki in ljubenski osnovnošolci, po tovariškem srečanju v Rastkah, kjer so se okrepili s partizanskim golažem, pa so se mladi in borci razšli z iskrenim »nasvidenje prihodnje leto.«

KS Ravne

Krajevni praznik

V spomin na pohod Štirinajste divizije preko Raven, praznujejo krajanje te krajevske skupnosti svoj krajevni praznik. Letošnji praznik bodo obeležili v nedeljo 20. februarja, ob 15. uri s krajšo slovesnostjo, ki jo bodo pripravili v domu družbeno političnih organizacij.

Tamkajšnji pionirji in mladinci bodo pripravili kulturni program, ki ga bo popestril tudi kvintet Gorski cvet. Ob tej priložnosti bodo ocenili opravljeno delo v preteklem letu ter si zadali nove naloge.

Modni salon Velenje

Zlata medalja

Na nedavnem „Tekstilu mode 83“ v Sarajevu je kolektiv Modnega salona prejel lepo priznanje — zlato medaljo za zimsko kolekcijo 83/84.

To priznanje je za delavce tega velenjskega kolektiva še toliko bolj spodbudno, saj so ga prejeli v predolimpijskem letu in za izdelke, katere bodo ponudili ekipam in drugim udeležencem zimskih olimpijskih iger v Sarajevu.

Titovo Velenje

Članski sestanek

V soboto, 26. februarja, bo v prostorih velenjske Name letni sestanek sindikata delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje.

Med drugim bodo ocenili delo v preteklem letu in sprejeli delovni program za letos.

20 let okteta

Znani Saleški oktet iz Soštanja, ki ga vodi Julij Pačnik, je nepogrešljiv na vseh praznikih in drugih javnih prireditvah v Saleški dolini. Te dni praznuje oktet 20-letnico svojega neumornega in vsestranskega kulturnega poslanstva. Delavsko-prosvetno društvo Svoboda Soštanja, v okviru katerega deluje Saleški oktet, prireja ob tem jubileju v soboto 19. februarja ob 19. uri v domu kulture v Soštanju slavnostni koncert. Poleg Saleškega bo nastopil še oktet iz Ljutomerja in Vinske gore ter Rudarski oktet iz Titovega Velenja.

Petkov večer

Jutri, ob 19.00 bo v knjižnici Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Velenje petkov kulturni večer, na katerem bodo učenci Glasbene šole iz Titovega Velenja igrali klavirske skladbe »od romantike do realizma«.

Družinski veleslalom

Komisija za šport in rekreacijo pri ZTKO Velenje, bo organizirala v soboto dopoldne na smučišču v Saleku tekmovalno v družinskem veleslalomu. Proga bo prirejena in primerna za vse starostne kategorije, zato vabijo da se veleslalomu resnično udeležite v družinskem krogu. Začetek bo od 10. do 12. ure.

nama

Veleblagovnica

Titovo Velenje

Občinski komite ZKS Velenje in komunisti Ere

Kritičneje oceniti delo članov

Prejšnji teden je bila razširjena seja predsedstva občinskega komiteja ZKS Velenje, na kateri so sodelovali komunisti iz delovne organizacije Era. Osrednja točka dnevnega reda je bila obravna samoupravnih, družbeno ekonomskih in političnih razmer v tej delovni organizaciji.

Era je dosegla v preteklem letu dobre poslovne rezultate in to kljub številnim težavam, ki so se pojavile na našem tržišču. Delavci tega kolektiva so zato morali nameniti največ skrbi področju osnovne preskrbe. Kljub pomanjkanju blaga na tržišču so v večini primerov zadostili potrebam prebivalstva. Seveda pa bodo storili vse, da bo tudi v prihodnje preskrba kar najbolj nemotena.

Razprava je pokazala, da imajo v delovni organizaciji Era zelo jasno načrtane srednjeročne in dolgoročne razvojne smernice in plane. Se posebej pomembno je, da temeljijo razvojne usmeritve na trdnih medsebojnih odnosih, krepitvi skupne funkcije delovne organiza-

cije ter na družbeno ekonomskem povezovanju v reprodukcijski verigi. Komunisti so menili, da mora delovna organizacija Era nadaljevati s svojimi aktivnostmi poslovnega povezovanja z drugimi preskrbovalnimi delovnimi organizacijami v republiki, pa tudi širše.

Precej pozornosti so namenili razpravi o kmetijski proizvodnji, saj je njihova temeljna organizacija kljub pomanjkanju reprodukcijskih materialov, gnojil in živilske krme, dosegla vidne rezultate. Poseben problem pa so na tem področju drobni administrativni zadržki. Predsedstvo občinske konference ZKS Velenje je bilo mnenja, da je potrebno takoj oživit strokovno politični aktiv za agroživilstvo v DPS. To naj izboljšuje konkretne usmeritve za izvajanje in dopolnjevanje srednjeročnih planskih usmeritev v kmetijstvu ter za zagotavljanje pogojev za razvoj kmetijske dejavnosti.

Ugotovili so, da komunisti delovne organizacije Era dobro

poznajo razmere v svojem okolju, da poznajo vzroke pomanjkljivosti in da so kritični do njih. Vendar pa pri svojem delovanju še vedno niso v zadostni meri uveljavili takšnih oblik in metod dela, da bi živila usmerjevalna vloga v vsakem tozidu in v delovni organizaciji. To bi omogočilo konkretnije oblikovanje nalog in zadovoljevanje posameznikov ali skupin ter aktivnejšo vlogo komunistov v samoupravnih organih. Prav tako pa bi morali vzpostaviti bolj kritičen odnos do vsakega člana Zveze komunistov in dosledneje izvajati vzgojno politične ukrepe.

Po razpravi je predsedstvo komiteja zveze komunistov Slovenije Velenje sprejelo več sklepov. Med drugim so zadolžili komuniste Ere, da s svojo aktivnostjo zagotovijo, da bodo poslovodni in strokovni delavci v delovni organizaciji pripravili predlog ukrepov za izboljšanje rezultatov gospodarjenja. Predlog mora imeti opredeljen cilj za vsako temeljno organizacijo in

za delovno skupnost, določeni pa morajo biti tudi nosilci in roki. Še odločneje morajo nadaljevati povezovanje z organizacijami združenega dela v reprodukcijski verigi. Komunisti morajo zagotoviti, da bodo strokovni delavci v tozidih in delovni skupnosti naj osnovni ukrepov in nalog sprejetih na delavskem svetu delovne organizacije, izdelali tudi konkreten program nalog za posamezni tozid. Osnovne organizacije ZK pa morajo bolj kritično oceniti delovanje članov in dosledneje uveljavljati njihovo odgovornost ter po potrebi izrekat tudi vzgojno politične ukrepe. Vodenja osnovnih organizacij morajo konkretizirati naloge, ki so jih sprejeli na akcijski konferenci. Predvsem morajo pretehtati idejno politično usposabljanje, delovanje komunistov v samoupravnih organih in delegatskem sistemu ter delovanje v drugih družbeno političnih organizacijah delovne organizacije. Več pozornosti pa morajo posvetiti tudi sprejemu novih članov v Zvezo komunistov.

Junija v Titovem Velenju

10. srečanje mladih delavcev Gorenja

Na zadnji seji je koordinacijski svet zveze socialistične mladine sestavljene organizacije združenega dela Gorenje sklenil, da bo 10. jubilejno srečanje mladih delavcev Gorenja junija letos v Titovem Velenju. V središču Šaleške doline se bo zbralo okrog 250 delegatov — predstavnikov blizu 9.000 mladih delavcev iz delovnih organizacij Gorenja širom po Jugoslaviji.

Koordinacijski svet ZSM je sklenil, da bo zaradi varčevanja trajalo letošnje srečanje samo en dan, združeno pa bo z akcijsko konferenco mladih. Podrobno bo spregovorila o trenutnem položaju

sozda Gorenje ter o družbeno-ekonomskem položaju in vlogi mladih.

Sicer bodo tudi na 10. jubilejnim srečanju, podobno kot na vseh dosedanjih srečanjih mladih delavcev Gorenja, podelili priznanja najuspešnejšim mladim delavcem iz vseh temeljnih oziroma drugih organizacij združenega dela tega sozda.

Med bivanjem v Titovem Velenju si bodo udeleženci 10. srečanja mladih delavcev Gorenja ogledali tudi kulturne in zgodovinske zanimivosti Šaleške doline.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

Na podlagi 13. člena pravilnika o pogojih in merilih za delno nadomeščanje stanarin imetnikom stanovanjske pravice v občini Velenje, objavlja

RAZPIS

ZA PRIDOBITEV DELNE NADOMESTITVE STANARIN V LETU 1983

RAZPISNI POGOJI

Ad 1.

Imetnik stanovanjske pravice je upravičen do delne nadomestitve stanarin pod sledečimi pogoji:

- da njegovo gospodinjstvo uporablja stanovanje, ki po površini ne presega naslednjih normativov:
- za 1 družinskega člana do 32 kv. m
- za 2 družinskega člana do 45 kv. m
- za 3 družinskega člana do 58 kv. m
- za 4 družinskega člana do 70 kv. m

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se pripadajoča stanovanjska površina poveča do 15 kv. m. Odstopanj od standardne stanovanjske površine je možno do 5 %, pri stanovanjih starejših od 50 let je možno odstopanje do 30 %.

— da je odstotek stanarine v dohodku gospodinjstva, ki ga gospodinjstvo mora plačevati, višji od odstotka znosne stanarine in istem dohodku gospodinjstva.

Tip gospodinjstva	%
enočlansko gospodinjstvo	7,4
dvočlansko gospodinjstvo	6,5
tričlansko gospodinjstvo	4,9
štiričlansko gospodinjstvo	4,4
petčlansko gospodinjstvo	3,5
šestčlansko gospodinjstvo	3,4
sedem in več člansko gospodinjstvo	2,5

Primer za izračun:

Štiričlansko gospodinjstvo, mesečna stanarina	500,00 din
mesečni dohodek gospodinjstva	8.333,00 din
Stanarina v odstotku od dohodka gospodinjstva	
mesečno: $500 \times 100 = 6 \%$	
8.333	

Znosna stanarina v odstotku od dohodka gospodinjstva = 4,4 %.

Potrebno nadomestilo za stanarino znaša 6 % — 4,4 = 1,6 % dohodka gospodinjstva, kar v dinarjih znaša $1,6 \times 8.333 : 100 = 133,00$ din.

Ad 2.

K zahtevi za delno nadomestitev stanarine je potrebno priložiti:

- potrdilo o letnem dokazljivem dohodku gospodinjstva za preteklo leto
- potrdilo o številu članov gospodinjstva
- veljavno stanovanjsko pogodbo
- potrdilo o premoženjskem stanju
- pismeno izjavo imetnika stanovanjske pravice o drugih dohodkih gospodinjstva, ter da noben član gospodinjstva ne gradi ali ni lastnik stanovanja, stanovanjske ali počitniške hiše
- pismeno potrdilo hišnega sveta, da
 - stanovanja ne daje v podnajem
 - noben član gospodinjstva ne uporablja stanovanja za opravljanje poslovne ali obrtne dejavnosti.

Ad 3.

Rok za zbiranje vlog traja 15 dni od objave. Prijave na natečaj, prispele po tem roku in tiste, ki ne bodo opremljene z vsemi zahtevanimi potrdili, ne bodo upoštevane. Pravica do subvencije se odobrava od 1. januarja v tekočem letu in preneha z 31. decembrom v tekočem letu.

Vlogo z vsemi potrdili pošljite na naslov: VEKOS — DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo, Titovo Velenje, Koroška 37/b, tel. št. 850-830.

Predsednik odbora za solidarnost in vzajemnost v stanovanjskem gospodarstvu
Viktor Krašek

Konferenca svetov potrošnikov

Še devet krajevnih skupnosti brez svetov

V velenjski občini se je že dalj časa kazala potreba po ustanovitvi konference svetov potrošnikov. Posledica tega je bilo, da so konferenco pri občinski konferenci SZDL v lanskem novembru tudi ustanovili. Njenega pomena vsekakor ni treba posebej poudarjati, saj vemo, da je v zadnjem času na področju preskrbe veliko težav. Njeno delo pa bo uspešno le, če bodo tudi sveti potrošnikov po krajevnih skupnostih dovolj delavni. V nasprotnem primeru bo namreč konferenca sama sebi namen in njena ustanovitev brez učinka. Žal pa je v občini še vedno devet krajevnih skupnosti, ki potrošniških svetov še nimajo. Ena najpomembnejših bodočih nalog bo torej ustanovitev svetov povsod tam, kjer jih še nimajo.

Sicer pa so na ustanovni seji člani konference spregovorili tudi o pomenu ustanovitve in o nalogah, ki jih čakajo v tem obdobju. Prav tako so prisotne seznanili s trenutnim stanjem na področju preskrbe v občini Velenje. V sprejetem delovnem programu konference so med drugim zapisali,

da bodo najtesneje sodelovali z vsemi sveti potrošnikov, usklajevali interese proizvajalcev in potrošnikov, posvetili veliko pozornosti vzgoji in informiranosti potrošnikov. Sodelovali bodo z inšpekcijskimi službami, izvršnim svetom, s skupnostjo za cene ter samoupravno interesno skupnostjo za pospeševanje proizvodnje hrane in preskrbo prebivalstva. Sprejeli so tudi družbeni dogovor o varstvu interesov potrošnikov ter samoupravne sporazume o kakovostni preskrbi blaga, o razvoju trgovske mreže, lokaciji in delovnem času prodajaln. Izvolili so še organe konference svetov potrošnikov ter sklenili, da bo izvršni odbor štel enajst članov. Kasneje, ko se bo število svetov potrošnikov povečalo, bo tudi izvršni odbor štel več članov. Med drugim so ustanovili komisiji za obveščanje in za samoupravno sporazumevanje.

V drugi polovici preteklega meseca so se sestali tudi člani izvršnega odbora, ki so med drugim obravnavali in sprejeli svoj delovni program. Je

dokaj obširen, zajema pa vrsto konkretnih nalog, tudi takšnih, katerih rešitev se ne sme odlašati. Predsednik izvršnega odbora Bruno Trebičnik je povedal, da bodo v najkrajšem času organizirali posvet o delu, namenu in pristojnosti potrošniških svetov.

Po nalogah izvršnega od-

bora je moč sklepati, da dela na tem področju ne bo manjkalo. Seveda pa bo delovna uspešnost v mnogočem odvisna od sodelovanja in aktivnosti svetov potrošnikov in predvsem od pobud in predlogov potrošnikov samih.

B. Mugerle

K enakomerni preskrbi potrošnikov lahko sveti potrošnikov veliko prispevajo.

80 let gasilskega društva Šmartno ob Paki

Jubilej bodo proslavili z novimi pridobitvami

Letos slavi gasilsko društvo iz Šmartnega ob Paki visok jubilej 80. letnice delovanja. Ta jubilej bodo šmarški gasilci proslavili kar se da svečano.

Na pobudo štirih krajanov so leta 1903 v tretjem večjem središču Šaleške doline ustanovili prstovoljno gasilsko društvo. Vanj se je takoj vključilo 26 kmečkih fantov. Vso pozornost so seveda namenili operativnemu delu ter zbiranju denarja, saj so si želeli, da bi bilo društvo kar najbolj tehnično opremljeno za vse vrste požarov. Že leto kasneje so s prispevki krajanov in veliko mero lastnega prizadevanja kupili prvo ročno brizgalno in zgradili gasilski dom. Društvo je marljivo delalo vse do začetkov prve svetovne vojne. Veliko članov je bilo poklicanih na fronto. Po končani vojni so znova začeli delati. Pridružili so jim je nekaj novih članov. Leta 1920 so se fantje-gasilci iz sosedsnje Paške vasi odcepili in usta-

novili svoje društvo. Po vojni je bilo treba pričeti vse znova. Da bi se v „blagajni“ šmarških gasilcev nabralo kar največ denarja za nakup opreme, so člani društva nastopali z raznimi igrami in bili tudi nosilci kulturnega delovanja v kraju. Do začetkov druge svetovne vojne so kupili še prvo motorno brizgalno.

Med 2. svetovno vojno je delo gasilskega društva iz Šmartnega ob Paki zamrlo. Fantje so odšli v partizane, nekatere pa so Nemci odpeljali v taborišča. Devet gasilcev se ni vrnilo na svoje domove. Delo društva je znova zaživelo. Poleg novih članov so se v njihove gasilske vrste prvič vključile tudi članice. Z večletnim prizadevnim delom in s pomočjo krajanov so šmarški gasilci obnovili svoj dom in nakupili še nekaj opreme. Leta 1950 so se šmarškim gasilcem pridružili tudi mladinci in pionirji.

Leto 1973 prinese članom gasilskega društva marsikaj. Nastopi

nekakšna prelomnica v dosedanjem delu društva. Zaradi urbanizacije so morali porušiti stari dom. Seveda so marljivi šmarški gasilci takoj začeli z gradnjo novega, ki so ga leta 1976 predali svojemu namenu. Po izgradnji doma so gasilci iz Šmartnega ob Paki še izboljšali operativno delo, uspehi na raznih tekmovanjih so se vrstili drug za drugim. Največje beležijo ravno lani na občinskem gasilskem tekmovanju, kjer so nastopili s kar štirimi desetinami. Moška in pionirska desetina sta osvojili prvo mesto, članice in člani sobili drugi, mladinci peti, mladinke četrte, veterani pa so se uvrstili na odlično tretje mesto.

In kako delajo šmarški gasilci danes? Zelo marljivo. V društvu je vključenih okrog 120 krajanov, aktivno pa dela tudi sedem desetin. Manjka jim le še pionirska, ki pa se bo, kot pravijo, že letos udeležila raznih tekmovanj. Gasilsko društ-

vo iz Šmartnega ob Paki sodi med prizadenejša tovrstna društva v naši občini. Tudi tehnično je dobro opremljeno, saj so pred štirimi leti kupili sodobno avtostacionarno „Za takšne uspehe in razvoj društva se moramo zahvaliti krajanom, ki so nam prav ob vsaki akciji priskočili na pomoč“, poudarjajo šmarški gasilci. Poleg tega tesno sodelujejo s krajevno skupnostjo, družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v kraju. Tesne vezi pa jih družijo še z učenci osnovne šole bratov Letonje ter Ero, tozid Vito. Da večletni trud le ni bil zaman, dokazujejo tudi mnoga priznanja. Še posebej so ponosni na zlate značke, ki so jih prejeli štiri njihove desetine na tekmovanju za memorial Matevža Haceta, tri pa so osvojile bronaste. „80. letnico, ta visok jubilej, bomo proslavili kar se da svečano z novimi uspehi in pridobitvami“, pravijo člani gasilskega društva iz Šmartnega ob Paki.

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar“, kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316.

Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 8 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 360 dinarjev (za inozemstvo 720 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge organizacije združenega dela, delov-

ne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne ter zasebne obrtnike pa znaša 600 din je vplačljiva vnaprej.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacijo izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Melanija Tkalec

Panče Ristov

Jani Šerjak

Zvone Kodrun

Po poti XIV. divizije

Okrepili so tudi bratske vezi

Letošnja pot je bila zares težka, saj je pohodnike spremljalo slabo vreme, gaziti pa so morali tudi visok sneg. Spominjala jih je na tiste februarjske dni, ko je prišla v naše kraje Štirinajsta divizija. In kaj so na pol poti, na Graški gori menili o letošnjem pohodu?

so zelo gostoljubni in nam pripravijo okrepila, tako da lahko spet premagujemo naporno pot.

Velenjčani smo začeli s pohodom v Stranica. Povzpeli smo se na Paški Kozjak, od tam pa spuščili v Pako, kjer smo prenočili. Precej naporna je bila pot na Graško goro, saj je snega res veliko. Prvi večer smo bili vsi pohodniki tako utrujeni, da smo takoj legli, danes zvečer pa imamo predvideno kulturno srečanje v Ravnam. Tudi v prihodnje se bom podobnih pohodov zelo rada udeleževala.

PANČE RISTOV: „Na pohod nas je poslala komisija za šport in rekreacijo iz Stipa. Sem nas je prišlo pet. Kljub temu, da smo tukaj prvič, da je teren za nas povsem neznan, se počutimo odlično in nimamo nikakršnih težav. Mladi iz Titovega Velenja so dobri vodilci. Dobro se razumemo in navezali smo trdne prijateljske vezi. Bratstvo in enotnost je na pohodu na najvišjem nivoju. Tukaj smo se srečali mladi iz pobratenih mest. Prepričan sem, da bomo sodelovanje še okrepili in da bomo na ta tradicionalni pohod prišli tudi v prihodnje.“

JANI ŠERJAK: „Na celotni trasi pohoda po poteh Štirinajste divizije sodelujemo tudi vojaki Postojnske kasarne. Vesel sem, da sem bil eden izmed 19., ki so jih v naši kasarni izbrali za sodelovanje

na tej akciji. Izbrali so nas tako, da sodeluje na pohodu po nekaj predstavnikov iz vsake republike in obeh pokrajin. Prav z veseljem sem šel na ta pohod, saj nas je pot vodila tudi mimo mojega rojstnega kraja. Nekoliko sem bil razočaran, ker na pohodu ne sodelujejo predstavniki osnovne organizacije iz Sevnice. Prav zaradi tega bom naredil vse, ko se bom vrnil domov, da bodo v prihodnje sodelovali pri tem pohodu tudi mladi iz Sevnice. Prav gotovo bom eden prvih, ki se bo prihodnje leto udeležil pohoda iz Sevnice.

Prav se mi zdi, da na pohodu sodelujejo tudi vojaki, še posebej tisti iz drugih republik, saj je to nadvse lep in prijeten način, da spoznamo našo prelepo Slovenijo. Pot po poteh Štirinajste divizije nas je vodila od Laškega do Sevnice proti Sentvidu, povzpeli smo se na Bohor in Lisco in nadaljevali pot preko Jurklostra. Vsi si bomo gotovo zapomnili strmine Paškega Kozjaka in Graške gore.“

ZVONE KODRUN: „Že tretjič se udeležujem pohoda po poteh Štirinajste divizije in prav gotovo bom na njem sodeloval tudi v prihodnje. Letošnji pohod je eden najtežjih, saj doslej v tem času še nikoli ni bilo toliko snega. Zebe nas sicer ne, saj hodimo hitro in se tako grejemo. Tudi organizacija pohoda je dobra, tako da ni bilo nikakršnih težav oziroma so

nastopile manjše, ki pa smo jih uspeli sproti odpraviti. Med sabo smo navezali pristne prijateljske stike, še posebej s tistimi, ki sodelujejo na pohodu iz pobratenih občin. Mislim, da je prijateljstvo, ki ga navežemo na takšnem pohodu res trdno.

Letos sem na pohodu tudi zastavonoša. To je kar težka naloga, saj je zastava zaradi snega mokra in je njena teža precejšnja. No, sreča je, da imam precej pomočnikov.“

DRAGO POTOČNIK: Je bil komandant pohoda v tretji etapi. „Danes je sicer šele pol poti za nami, zato bi težko ocenili, kako uspešno bomo končali pohod. Vremenske razmere so dokaj zahtevne, saj je po hribih tudi po 70 cm snega. Tudi med potjo je snežilo. Kljub temu so se pohodniki zelo potrudili, tako da posebnih težav ni bilo.“

Dekleta in fantje iz različnih krajev naše domovine, so se že v tem kratkem času dobobra sprijateljili ter tudi tako okrepili bratske in prijateljske vezi med našimi narodi.“

Pohodniki, ki so sodelovali na tretji etapi pohoda po poti Štirinajste od Stranic do Zavodnj so tu predali pohodni prapor mladim iz moziške občine, sami pa so se odpravili še na Titov trg, kjer so podelili priznanja nekaterim udeležencem, ki so se tega petnajstega, jubilejnega pohoda, udeležili največkrat.

Na Graški gori, gori jurišev je pohodnike pozdravil v imenu krajevne organizacije Zveze borcev Plešivec Ivan Tamše, ki je pred devetindesetimi leti vodil borce Štirinajste divizije iz Plešivca na Graško goro.

Obudil je spomin na tiste strašne, mrzle februarjske dni, ko so partizane na Graški gori pričakali dobro oboroženi Nemci, in ko se je razvijal strahovit boj. Partizani so kljub slabi oboroženosti, utrujenosti in prezebljivosti prebili ognjeni obroč in nadaljevali zastavljen pot proti Ravnam.

ESO

Prodor v dežele tretjega sveta

V sedanjih neugodnih gospodarskih razmerah je povsem razumljivo, da si vse delovne organizacije močno prizadevajo težave odpraviti, ali jih vsaj ublažiti. Kako jim to uspeva, je predvsem odvisno od uspešnosti prilaganja razmeram, odpravljanja težav in iskanja primernih rešitev. To velja tudi za delovno organizacijo ESO, v kateri je zaposlenih nekaj več kot 560 delavcev.

V lanskem letu so vse načrtovane naloge uresničili. Nenehno so se sicer srečevali s pomanjkanjem reprodukcijskih materialov, s težavami pri zagotavljanju sredstev za likvidnost in uvajanju novih izdelkov na področju hidravlike, kar je bil njihov najpomembnejši cilj v minulem letu. Zaradi visoke rasti cen reprodukcijskih materialov in zaradi drugih razlogov je bilo zagotavljanje obratnih sredstev oteženo. Vzroki za nelikvidnost se bodo zagotovo nadaljevali tudi v letošnjem letu in bodo na zagotavljanje finančnih sredstev vplivali v še večji meri. Zato je razumljivo, da bodo morali pretežni del svojih moči nameniti reševanju tega problema. Polovica dejavnosti te delovne organizacije je namreč usmerjena v investicijsko dejavnost, ki je bila z znanimi ukrepi močno omejena, kar pomeni za njih tudi manj dela. Nobenih novih del ne dobijo, če jih ne kreditirajo, sredstev za te namene pa ni. To torej pomeni, da bodo morali dosežke preteklega leta usmeriti v prodajo izdelkov in storitev. Obenem pa to pomeni tudi, da ne bodo mogli vlagati v razširjeno reprodukcijo, temveč proizvajati z razpoložljivimi osnovnimi sredstvi.

Postavlja se vprašanje nadaljevanja programa hidravlike, saj so s sedanjimi sredstvi to dejavnost uspeli razviti le polovično. Zato bi potrebovali 100 do 120 milijonov dinarjev. Porabili bi jih za nakup strojev, ki jih razumljivo zahteva tovrstna tehnologija. Ko so poskušali rešiti problem višje stopnje obdelave izdelkov so pri iskanju primernih kooperantov prečesali vso Slovenijo in niso našli nobenega, ki bi lahko proizvajal izdelke, s katerimi bi zadovoljili tujega partnerja. Zaradi tega vseh načrtov lani niso uresničili. S to nevednostjo se bodo srečevali tudi v letošnjem letu.

V preteklem letu so izvozili za nekaj manj kot 3 odstotke celo-

tnega prihodka, zlasti na klirinško tržišče. V nobembru so uspešno predali namenu toplarno v Vzhodni Nemčiji, kar je eno njihovih večjih del. Na domačem tržišču pa to velja za dela pri ljubljanski Toplarni.

Kljub temu so z lanskim poslovanjem dokaj zadovoljni. Celotni prihodek so povečali za 31 odstotkov, indeks amortizacije dosega številko 199, načrtovani dohodek so povečali za 5, v primerjavi z letom poprej za 31, čisti dohodek je večji za 33 odstotkov in podobno. Za sklade namenili 100 milijonov. Vse to načrtujemo brez povečanja števila zaposlenih. Dejstvo seveda je, da proizvodnje ne bomo mogli posodobiti brez okrepitve strokovnih služb. Pomembna naloga bo tudi ureditev odnosov med delovno skupnostjo skupnih služb in temeljnimi organizacijami, zlasti to velja za področje prodaje in inženiringa, povečati pa bomo morali tudi konstrukcijske skupine. Na ta način bomo lahko letos jugoslovanskemu trgu ponudili izdelke, ki temeljijo na poslovno-tehnični pogodbi z angleškimi partnerjem.

Gospodarske težave pestijo tudi njega, zato je dogovarjanje na tem področju vedno težje in bomo morali za zagotovitev normalne proizvodnje vložiti več naporov. Potrebna bo torej delna reorganizacija proizvodnje, če želimo rezultate izboljšati, ali vsaj ostati na ravni lanskega leta. Zato se bomo morali potruditi vsi zaposleni, potrebna pa bo tudi pomoč družbeno-političnih organizacij.

Zavedamo se, da je pred nami veliko nalog, ki terjajo veliko prizadevnosti vseh v naši delovni organizaciji. Pravkar se o novih naročilih pogovarjamo z deželami tretjega sveta, nalog pa ne manjka tudi doma: Želimo končati dela v zdravilišču Topolšica, začeti s terminalom za premostitev in razsutje tovora, pri čemer bomo sodelovali z mariborsko Metalno. Začeli bomo delati tudi klasično v velenjskem premovalniku, delo pa nas čaka tudi v rudniku Banoviči, je povedal direktor delovne organizacije ESO Vili Jelen.

B. Mugerle

Industrijska pekarna Titovo Velenje

Obeta se jim še večja zožitev programa

Čeprav je bila lanska žetev kljub neugodnim vremenskim neprivlačnim obilna, so se naši pekarji srečevali z mnogimi težavami. Paket ukrepov in omejitev so tudi njim kar krepko zagodele.

V temeljno organizacijo Pekarne in slaščičarne Celje, ki sodi v delovno organizacijo Mlinsko predelovalna industrija Celje-

sozd Merx Celje, se vključuje tudi 76 članski kolektiv industrijske pekarnice Titovo Velenje.

V preteklem so v letu prej prodali 7750 ton svojih proizvodov (dve osnovni vrsti kruha ter štiri specialne), kar je 5,7 odstotkov več kot lansko leto. S prodajo so prigrisodarili 186 milijonov dinarjev celotnega prihodka. S svojimi pekarskimi izdelki in

Zaradi pomanjkanja bele moke na prodajnih policah verjetno ne bo več istrskega in celjskega kruha

kruhom oskrbujejo prodajne police v Titovem Velenju, Mozirju, Vranskem, Zalcu in Celju z okolico.

«48 odstotkov naše proizvodnje sestavljajo osnovne vrste kruha. In prav tu ustvarimo negativno razliko v prodani in dejanski ceni za kilogram kruha. Ta znaša kar 6 dinarjev na kilogram. Kljub temu, da vsako leto povečujemo produktivnost in se stabiliziramo obnašamo prav na vsakem koraku, takšnega izpada ne moremo nadomestiti. Stroški naraščajo mnogo hitreje kot dohodek,« je dejala vodja obrata industrijske pekarnice Titovo Velenje Milena Vrečar.

Osebnih dohodkov zaposlenih so krepko pod republiknim povprečjem, čeprav z nočnim in nadurnim delom za 10 odstotkov presegajo to povprečje. Narava dela velenjskih pekarjev je taka, da nadurno in nočno delo ni mogoče odpraviti. Začrtana družbena resolucija in predvidevanja v letošnjem letu pa celo »groze«, da bodo morali osebne dohodeke še znižati. Izobrazbena struktura

delavcev v velenjski industrijski pekarni je slaba, saj je v obratu zaposlenih zelo malo kvalificiranih pekov, le 10. zaradi nizkih osebnih dohodkov, težkih pogojev dela, se mladi neradi odločajo za ta poklic, čeprav deloma organizacija nudi zelo ugodne pogoje za izobraževanje.

Lanskoletni rezultati gospodarjenja so bili za velenjske pekarje še kar ugodni. Nekoliko zaskrbljeni pa so naši pekarji stopilo v to leto. Njihovi proizvodni programi so že sedaj precej skrajšani, saj so dobavitelji nekatere pekarske dodatke uvažali. »Že nekaj časa nam primanjkuje dodatkov proti plesnivosti, zato smo morali prenehati izdelovati toast kruh. V bližnji prihodnosti se nam zaradi meljave moke obeta še večja zožitev programa. To pomeni, da bo zelo malo bele moke. Kruh bomo pekli največ iz moke tipa 850. Ta moka je nekoliko lažnejša od sedanje polbele. Na prodajnih policah tako verjetno ne bo več izdelkov, ki smo jih prodali največ, istrski, celjski kruh. Naša razvojna tehnološka služba se močno trudi in razvija nove izdelke, ki bodo poskušali iz vrzel kmalu izpolniti,« je končala pogovor vodja obrata industrijske pekarnice Titovo Velenje Milena Vrečar.

Da bi svoje izvozne in domače obveznosti uspešno uresničili so se v ESO lani nekajkrat odločili tudi za udarniško delo.

DO EKO TITOVO VELENJE

(v registracijskem postopku)

DSSS

Po sklepu DS DSSS in razpisnih komisij

RAZPISUJEMO

prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

1. VODJA SPLOŠNO KADROVSKEGA SEKTORJA
2. VODJA SEKTORJA EKONOMIKE IN FINANC
3. VODJA SEKTORJA SPLOŠNE ORGANIZACIJE IN AOP
4. VODJA SEKTORJA RAZVOJA

Pogoji za sprejem in imenovanje:

1. — visoka izobrazba družboslovne smeri ali z delom pridobljena delovna zmožnost za opravljanje razpisnih del in nalog
 - tri leta delovnih izkušenj na odgovornih delih in nalogah,
 - uveljavljanje in izvajanje načel samoupravljanja;
2. — visoka izobrazba ekonomske smeri ali z delom pridobljena delovna zmožnost,
 - tri leta delovnih izkušenj na odgovornih delih in nalogah,
 - uveljavljanje in izvajanje načel samoupravljanja;
3. — visoka izobrazba elektrotehniške, ekonomske ali organizacijske smeri oz. z delom pridobljena delovna zmožnost,
 - tri leta delovnih izkušenj na odgovornih delih in nalogah,
 - uveljavljanje in izvajanje načel samoupravljanja;
4. — visoka izobrazba tehniške ali umetniško oblikovalne smeri oz. z delom pridobljena delovna zmožnost,
 - tri leta delovnih izkušenj na odgovornih delih in nalogah,
 - uveljavljanje in izvajanje načel samoupravljanja.

* Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na: Kadrovsko-socialno službo DO EKO, Titovo Velenje, Prežihova 1, — za razpisno komisijo.

Rok prijave je 15 dni od dneva objave razpisa.

Kam po končani šoli?

Poklic miličnika — zahtevno, vendar zanimivo delo

Pred osmošolci, ki sedaj končujejo osnovno šolo, je pomembna odločitev, ki zahteva vsestransko presojo. To je izbira poklica.

Ena od sicer številnih možnosti je izobraževanje za poklic miličnika. Na novinarski konferenci, ki je bila prejšnji četrtek na kadetski šoli v Tacnu, so predstavniki republiškega sekretariata za notranje zadeve in kadetske šole predstavili to usmeritev.

Kadetska šola v lepem Rozmanovem gaju v Tacnu pod Šmarno goro je ena najbolj urejenih in opremljenih šol v Sloveniji. Ustanovili so jo leta 1967, in prvo leto vanjo sprejeli 150 učencev.

Šola ima vse materialne možnosti za sodoben način pouka. V učilnicah je vgrajen TV sistem, ki daje možnost nemotenega vključevanja filmov v pouk.

Za pouk tujih jezikov, fizike in kemije, vojaške vzgoje, prometne varnosti, kriminalistične tehnike, za pouk zvez in motoristike so specialno opremljene učilnice, kar omogoča kabinetni sistem pouka. Za pouk telesne vzgoje in borilnih veščin sta dve telovadnici, imajo pa tudi poligon za pouk vožnje z motornimi vozili ter več posebej opremljenih prostorov za interesne dejavnosti. Poleg tega imajo še bogato opremljeno knjižnico, šolski TV studio, kriminalistični muzej ter skupni dnevni prostor.

delo v milici, obvladati morajo slovenski jezik, proti njim pa tudi ni smel biti s pravno-močno sodbo izrečen vzgojni ukrep ali pa pričet kazenski postopek. Seveda morajo do-

vojaških predmetov. Poleg pouka v šoli opravijo kadeti tudi vrsto terenskih vaj, v tretjem in četrtem letniku pa še delovno prakso v enotah milice. Med šolanjem opravijo

nterista in reditelja. Te naloge se štejejo kot delovna praksa in se ocenjujejo.

Hišni red določa, da imajo kadeti praviloma vsak drugi petek popoldne izhod domov.

Učilnice so sodobno opremljene

biti tudi pisni pristanek staršev ali skrbnikov ter opraviti sprejemni izpit.

Sprejemni izpit obsega zdravniški pregled, preskus telesnih zmogljivosti, psihološki test ter pisno nalogo iz slovenskega jezika. Kandidati, ki so sprejeti v kadetsko šolo

kadeti smučarski in plavalni tečaj, izpize za voznike motornih vozil A in B kategorije in nekatere druge tečaje.

Šola si je že do vsega začetka prizadevala, da bi imeli kadeti v prostem času, ko ni pouka, kar največ možnosti za razne dejavnosti, povezane z njihovimi interesi pa tudi s potrebami poklica. Te dejavnosti potekajo v treh šolskih društvih. Šolsko športno društvo Franc Rozman-Stane ima strelski križek, krožek za vodnike psov, konjeniški krožek, veslaško-potapljaški krožek, klub borilnih veščin in biatlonski krožek. Poleg teh pa imajo še atletski, nogometni, košarkaški, odbojkaški, smučarski, rokometni, namiznoteniški in šahovski krožek.

V šolskem tehničnem društvu lahko kadeti obiskujejo radiotelegrafski, kriminalistični, fotografski, motoristični in gasilski krožek. Imajo pa tudi krožek za tehnično vzdrževanje in krožek šolske televizije.

V kulturnem društvu pa delujejo pevski zbor, glasbeni instrumentalni ansambel, bobnarski, novinarski in dramski krožek.

Zivljenje v šoli poteka po hišnem redu in drugih pravilnikih. V šoli deluje šolska postaja milice, na kateri kadeti opravijo vse naloge, od zunanega varovanja šole, do dežurstev na vhodu v dom ter dežurstev telefonista, telepri-

Vrniti se morajo do nedelje zvečer. Kadeti, ki so pri delu uspešni pa imajo med tednom lahko večkrat izhod v mesto, ki traja do 22. ure.

Zelo razvito je sodelovanje šole s tamkajšnjo krajevno skupnostjo, z bližnjimi osnovnimi šolami, nekaterimi srednjimi šolami (posebno s šolo za medicinske sestre) ter z organizacijami združenega dela.

Ko kadet uspešno konča šolanje, opravlja zagovor diplomske naloge. Temo izbere sam iz vsebin strokovnih predmetov. Po uspešno opravljeni diplomski so kadeti razporejeni v enote milice glede na kadrovske potrebe in varnostne razmere. **Pravilo je, da kadet ne more biti razporejen na delo v tisto občino, kjer je prebival.** Kadet je pol leta pripravnik, nato postane miličnik.

Kadeti, ki končajo šolo in so najmanj tri leta miličniki, so oproščeni služenja vojaškega roka. Obveznosti stroškov šolanja pa je kadet povrnil, če je ostal v službi v organih za notranje zadeve vsaj osem let.

Miličniki imajo vse možnosti za napredovanje. To pa je odvisno od njihovih delovnih prizadevanj in uspehov v službi ter njihovega nadaljnjega izobraževanja. Zato imajo tudi možnosti za šolanje na višjih ali visokih šolah. V sestavi izobraževalnega centra za notranje zadeve je višja šola za notranje zadeve. Po

uspešno opravljeni višji šoli za notranje zadeve in uspešnem delu v enotah organov za notranje zadeve lahko nadaljujejo študij na oddelku za notranje zadeve pri Pravni fakulteti v Ljubljani. Takšen vzgojoizobraževalni program pa kadetsko šolo za miličnike uvršča med najzanimivejše srednje šole v republiki.

O šolanju smo zapisali dovolj, sedaj pa namenimo še nekaj vrst delu miličnikov.

ZANIMIVE NALOGE

V središču miličnikove dejavnosti je vedno človek. Miličnik pomaga vsakomur, ki je ogrožen in potrebuje njegovo pomoč, ter varuje pridobitve narodnoosvobodilne borbe in socialistične revolucije.

Miličnikovo delo je na območju postaje milice s splošnim delovnim področjem. To območje je razdeljeno na varnostne okoliše, za katere so zadolženi miličniki — vodje varnostnih okolišev. Delo vodje varnostnega okoliša je pestro in zahteva stalne stike z občani in delovnimi ljudmi kot tudi z organizacijami združenega dela in drugimi skupnostmi na tem območju. Miličnik pomaga občanom, preprečuje in odkriva kazniva dejanja in prekrške, varuje premoženje, skrbi za varnost občanov, za javni red in mir, ureja promet... Pri opravljanju svojih nalog spoznava veliko ljudi in jim pomaga na različne načine in ob različnih priložnostih.

Miličnik lahko opravlja svoj poklic tudi na prometni, železniški ali mejni postaji milice. Delo na tem področju se razlikuje od nalog na postaji milice s splošnim delovnim področjem predvsem po tem, da so naloge osredotočene samo na eno področje dela. Tako na primer miličniki že-

psov, ki so nepogrešljiv pomočnik miličnikom pri iskanju storilcev kaznivih dejanj, pri odkrivanju mamil, pri reševanju izpod snežnih plazov ali ruševin in pri vzdrževanju javnega reda in mira. Tisti miličniki, ki imajo veselje za tako delo, se usposabljujejo na večmesečnem tečaju za vodnike službenih psov milice.

V posebni enoti milice deluje konjeniški oddelk. Miličniki-konjeniki opravljajo patrolno in opazovalno službo s konji na težje dostopnih terenih in perifernih območjih, sodelujejo pri zavarovanjih večjih prirediteljev na prostem in pri iskanju pogrešanih oseb na terenu, kjer se človek težje giblje.

Razmah planinstva in drugih oblik rekreacije v gorah je pritegnil v hribe mnogo občanov. Povečalo pa se je tudi število nesreč. Miličniki so se uspešno vključili v pomoč pri reševanju v gorah. Vsako leto se izvajajo tečaji gorske reševalne službe, v katerih se miličniki s postaj in oddelkov milice na planinskih območjih usposabljujejo za reševanje ponesrečenecv v gorah.

Milica je sestavni del splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite in njeni pripadniki se usposabljujejo tudi za delovanje v izrednih varnostnih razmerah ali v vojni. V takih pogojih pridejo do veljave razne oblike zvez, zlasti radiotelegrafske. Zato se organizirajo številni tečaji s tega pomembnega področja. Kogar veseli smučanje, ima možnost pomagati službi, ki skrbi za varnost na smučiščih; če pa mu je ljubše morje, se lahko priključi potapljačem ali postaji patrolnega čolna mejne milice. Podobnih možnosti, kot so te, pa je še veliko.

Vse tiste, ki se boste morda odločili, da nadaljujete svoje

Tudi rekreacije ne manjka

ležniške postaje milice skrbijo za osebno varnost potnikov na vlakih. Miličniki prometne postaje milice skrbijo za varnost v cestnem prometu, miličniki mejne postaje milice pa nadzorujejo potniški promet čez državno mejo in skrbijo za varnost na mejnem prehodu. Značaj miličnikovih nalog je tak, da terja stalno izpopolnjevanje strokovnega znanja. Izpopolnjevanje pa omogoča vsakemu, da razvija svoje osebne potrebe in nagnjenja.

Vse postaje milice s splošnim delovnim področjem imajo enega ali več službenih

šolanje v kadetski šoli opozarjamo, da se morate prijaviti najkasneje do 31. marca na svoji postaji ali oddelku milice. Tam boste dobili tudi vse druge potrebne informacije.

ŠOLA ZA MILIČNIKE

In za konec še nekaj besed o šoli za miličnike. Enota izobraževalnega centra je namreč tudi šola za miličnike. Je srednja šola z ustreznimi internati. Nanjo se lahko vpíšejo vsi, ki so končali kakršnokoli poklicno ali srednjo šolo in zaključijo tudi ostalim pogojem.

Kandidati s triletno poklicno šolo morajo opraviti 6-mesečni tečaj, praktično in teoretično delo na postajah milice ter enoletno redno šolanje. Kandidati, ki imajo končano štiriletno šolo pa morajo skozi nekajmesečni program, kjer si pridobijo strokovnost s tega področja.

V letu 1974 je bil sprejet sklep, da se tudi dekleta sprejmejo na delo v milico. Najprej sta bili v milici dve, nato petdeset, čez dve leti pa jih je bilo že čez sto. Številka je vsako leto rasla, tako da je danes v uniformi že več kot 200 žensk.

Za sprejem deklet v milico veljajo enaki pogoji, kot za sprejem fantov v miličniško šolo.

Zanimiva naloga je šolanje psov

Kadeti morajo v štiriletnem šolanju spoznati določbe kazenskih, upravnih in drugih predpisov, ki določajo naloge organov za notranje zadeve pri varovanju ustavne ureditve, življenja in osebne varnosti ljudi ter premoženja in naloge pri odkrivanju ter prijemanju storilcev kaznivih dejanj. Njihov poklic jim nalaga tudi vzdrževanje javnega reda in mira, nadzorovanje in urejanje prometa ter druge oblike varovanja naše družbene ureditve.

Pogoji za sprejem v šolo so precej natančni in težki. V šolo sprejmejo le tiste, ki so uspešno končali osnovno šolo, pri čemer imajo prednost učenci z odličnim in prav dobrim uspehom. Kandidati ne smejo biti starejši kot 17 let, morajo biti telesno in duševno zdravi oziroma sposobni za terensko

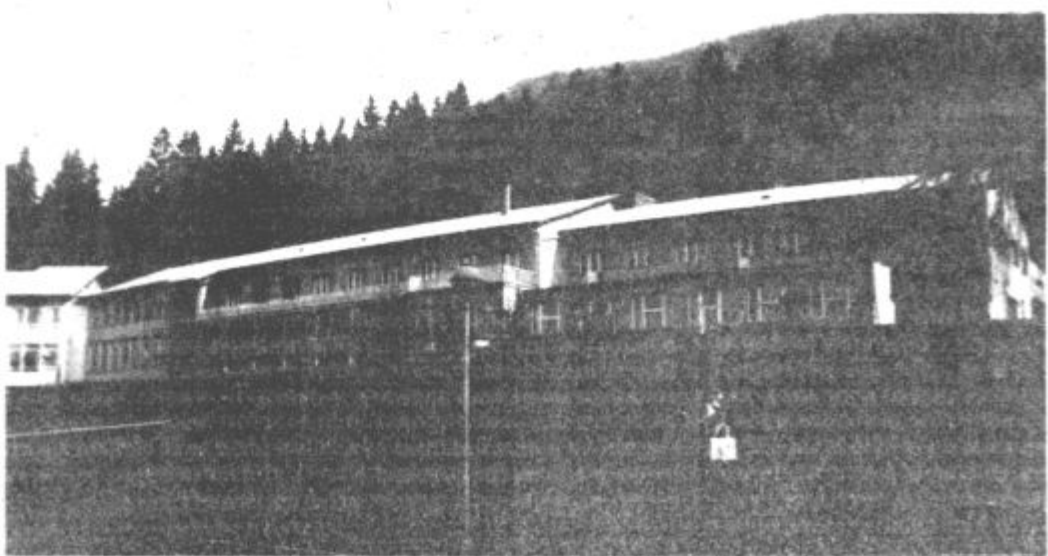
za miličnike, pridejo v šolo zadnje dni avgusta, da se pripravijo za pouk, ki se prične 1. septembra. Šola je pete stopnje zahtevnosti ter sodi v isto vrsto kot gimnazije in srednje tehniške šole. V novem šolskem letu bodo vanjo sprejeli 220 učencev.

Med šolanjem živijo učenci v domu za učence, imajo brezplačno stanovanje, hrano, uniformo, obutev, določene učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe.

Pravice in dolžnosti so podrobneje urejene v pogodbi, ki se sklene pred začetkom šolanja.

ZANIMIVO ŠOLANJE

Predmetnik obsega splošne vzgojoizobraževalne predmete in nekaj strokovnih in

Šola v Tacnu

PREDENJE VOLNE IN TKANJE PLATNA — Veliko je starih kmečkih opravil, včasih nujnih in nepogrešljivih, današnji razvoj pa jih je v veliki meri potisnil v pozabo. Mlajši rod komajda še pozna pređenje volne in tkanje platna, pa tudi mojstrov, ki so bili večji tega posla, je vse manj. Dolgi zimski dnevi in večeri so bili prav primerni za takšna opravila, zato spomin ne bo odveč.

Mladi v Gornji Savinjski dolini

Še preveč forumskega dela

Mladinke in mladinci moziške občine so pred nedavnim ocenili delo svoje organizacije v minulim obdobju. Poudarili so, da je njihovo delo še vedno preveč obremenjeno s forumskim načinom delovanja. Mladinska organizacija zato še ni postala široka fronta mladih, ki bi izražala in zastopala interese mladih v taki meri, da bi se mladi zavedli, da samo združeni in povezani z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami, lahko dosežejo zastavljene cilje.

Mladi sicer pridno delujejo na najrazličnejših področjih, slabšo oceno pa si zasluži mladinska organizacija. Ta jih namreč premalo organizirano vodi v skupnem boju za napredne ideje in boljši jutrišnji dan. Delo občinske konference in njenih organov je sicer zelo zadovoljivo, delo osnovnih organizacij pa bolj ali manj slabo. To seveda pomeni, da je, sicer dobro delo organov, odmaknjeno od

mladih in da akcije pogosto ne temeljijo na resničnih problemih s katerimi se mladi srečujejo pri vsakdanjem delu in življenju.

Pretežni del aktivnosti teh organov bodo zato morali prenesti v osnovne organizacije. Stališča do vseh vprašanj bi se tako bolj tehtno izoblikovala, predsedstvo pa bi oblikovalo skupna stališča in poskrbelo, da bi stališča in sklepi mladih resnično vplivala na tok dogajanja. Zagotovitev takšnega dela je zato ena najpomembnejših bodočih nalog, ki pa je seveda ne bodo zmogli uresničiti preko noči. Za uspešnost te akcije bodo morali mlade prepričati o nujnosti organiziranega dela in jih idejno in politično usposobiti za kakovostno delo. Cilj bodo dosegli, ko bodo mladi sami začutili potrebo po aktivnem vključevanju v reševanje problemov in odločanje.

V zvezi s tem so izoblikovali vrsto sklepov in stališč. Pred-

vsem poudarjajo, da delovanja mladinske organizacije ne morejo ugodno oceniti vse dotlej, dokler delo osnovnih organizacij ne bo boljše in bolj kakovostno. Poživiti bo torej treba njihovo delo in vključiti več mladih v konkretne akcije, pa čeprav za ceno nekoliko slabšega dela v organih in forumih. Več mladih namenjajo vključiti v idejno in politično usposabljanje, kar mora biti osnova boljšega dela osnovnih organizacij. Prav zato bodo morale osnovne organizacije pripraviti več izobraževalnih oblik, mladi pa se bodo morali bolj vključevati v vse ostale programe idejno-političnega izobraževanja v svojih krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah in na ravni občine. V razpravi o tem so mladi poglobljeno spregovorili o številnih težavah v posameznih okoljih, ki jih prav tako preprečujejo boljše delo.

J. P.

Smučarski skoki

3. memorial Franca Naraločnika

Prizadevni delavci pri Smučarsko-skakalnem klubu Ljubno ob Savinji so v nedeljo pripravili 3. tekmovanje v spomin na neutrudnega sodelavca Franca Naraločnika. Na lepo urejeni 65-metrski skakalnici so nastopili tekmovalci sedmih slovenskih klubov, najuspešnejši pa so bili skakalci ljubljanske Ilirije, ki so zmagali tudi v ekipni razvrstitvi, pred ekipami Ljubnega, Mislinje in Titovega Velenja. Omeniti velja še, da bo na tej skakalnici v soboto, 26. februarja, še eno zanimivo tekmovanje. Mlajši mladinci se bodo namreč pomerili za naslov državnega prvaka.

Rezultati — pionirji: 1. Martincič 190 točk (52,5 52), 2. Zupanič (oba Ilirija) 186 (50,5 51,5), 3. Polanc (Predmeja) 183,5 (50,52); mladinci: 1. — 2. Jager (Braslovce) 225,6 (59, 57,5 in Debelak (Ilirija) 225,6 (57,57), 3. Jelenič (Ilirija) 205,3 (55,53); člani: 1. Novak 225,7 (56,5 57), 2. Eržen (oba Ilirija) 197,8 (54, 51,5), 3. Plevnik (Mislinja) 191,2 (54, 52), 4. Orešnik 184 (50,52), 5. Globočnik (oba Ljubno) 163,2 (46,5 47) itd.

J. P.

Osuševanje zemljišč

Oplemenititi pridobljeno zemljo

V letu 1980 se je kmetijska zemljiška skupnost občine Mozirje odločila za akcijo osuševanja 60 hektarov zemljišč. Že naslednje leto so površine povečali in položili drenažne cevi na 120 hektarih, v lanskem letu z akcijo nadaljevali in jo znova razširili, za načrti pa delno zaostali. V celoti so osušili 147 hektarov, z deli na 20 hektarih pa pospešeno nadaljujejo. To so predvsem male melioracije na površinah z največ desetimi hektarji. V večini primerov osušujejo površine v sklopu kmetij, velike približno en hektar, za boljše delo pa so ustanovili sedem milioracijskih skupnosti.

Predloge za melioracije je zbrala pospeševalna služba pri Zgornjesavinjski kmetijski zadruzi in nato v sodelovanju s celjskim Nivojem izdelala poenostavljene načrte. V lanskem letu je akcija zajela 109 lastnikov zamočvirjenih zem-

ljišč. Ti so prejeli drenažne cevi za katere prispevajo 15 odstotkov vrednosti, ostala sredstva pa prispeva skupnost za izboljšanje kmetijskih zemljišč pri kmetijski zadruzi. Vsa ostala zemljiška dela opravijo lastniki na lastne stroške.

Pri oceni osuševalnih del velja poudariti, da so zelo uspešna. Kakovost zemljišč in sestava tal se krepko izboljša, omogočena strojna obdelava pa povečuje pridelek. Slaba stran pri vsem tem pa je, da se kulture na pridobljenih zemljiščih v večini primerov ne menjajo. Še naprej ostajajo travniki, čeprav bi zemljo lahko uporabili za njive. Zato se dogovarjajo, da bodo poslej vsi kmetje, ki se bodo lotili malih melioracij in zato prejeli podporo zemljiške skupnosti, morali sorazmerno vloženim družbenim sredstvom povečati tržno proizvodnjo.

Kulturni teden

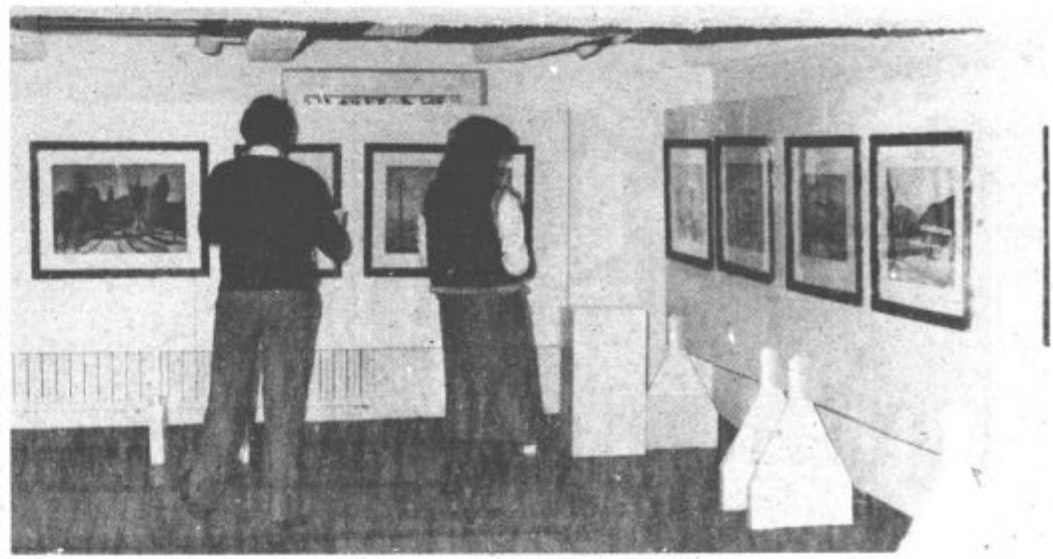
Najprizaddevnejšim priznanja

V letos že 8. po vrsti kulturnem tednu občine Mozirje se je v vseh krajih Gornje Savinjske in Zadrečke doline zvrstila vrsta zanimivih prireditvev. Na njih so se gledalci lahko prepričali o bogati dejavnosti domačih ljubiteljev kulture, kot gostje pa so teden popestrili kulturniki pobratene srbske občine Čajetina, člani Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja in pisatelj Tone Svetina. V galeriji moziškega kulturnega doma je ob tem odprta razstava likovnih del domačih umetnikov.

Osrednjo proslavo ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku so pripravili v torek, 8. februarja, v Mozirju. Ob bogatem kulturnem sporedu so podelili zlate plakete in priznanja posameznikom, ki so bili najuspešnejši pri svojem ljubiteljskem delovanju na področju kulture v zadnjem času.

Priznanja so dobili Jože

Remšak in Jožica Purnat iz Gornjega grada, Janez Oblak in Danilo Mrevlje iz Mozirja, Uršula Mikek in Tatjana Acman iz Šmihela, Matija Sovinšek iz Nove Stifte, Marija Mermal iz Ljubnega in Ivan Čretnik iz Bočne.

Razstava del domačih likovnih umetnikov je vsekakor zanimiva

Planinski kotiček • Planinski kotiček

Odločno proti nemškutarjem

Garaško delo je bilo ustanoviti podružnico Slovenskega planinskega društva na Štajerskem kjer je bilo gospodarsko, kulturno in politično raznarodovalno delo celjske in sploh spodnje štajerske nemškutarje v neoviranem zagonu. Podpirale so ga različne organizacije, trgovska in industrijska podjetja v številnih mestih in mestecih. Tudi številna društva niso stala zgolj ob strani, zlasti to velja za Cilli, Schönstein in nekatera druga mesta, kjer je nemškurski, nemškutarski in maloštevilni nemški živelj pogljal globoke korenine.

mu je bil poslej nepogrešljiv mentor, vodnik in pomočnik, tako v borbi s celjsko nemškutarsko sekcijo, kot pri delovanju komaj ustanovljene Savinjske podružnice SPD.

Ko se je namreč ustanovilo Slovensko planinsko društvo, se je Kocbek takoj pozanimal, če namerava razširiti svoje delovanje tudi na Savinjske Alpe. V tem primeru, da rade volje pomaga. Odgovor je bil ta, da so mu prepustili poverjenstvo za društvo, markiranje vseh poti, postavljanje kazipov-

»Le ljubezni odpro gore vse svoje bogastvo in globino svoje duše. Hočejo celega moža, popolno predanost, srčnega poguma in resničnega navdušenja. Tedaj tudi vračajo ljubezen z ljubeznijo; in kogar ljubijo, ga visoko povzdignejo ter naredijo velikega in močnega... Oči so jim jasne, opazujejo ostro. In če spoznajo, da te niso privedle srčne želje, temveč moda, šport, gizdavost ali slučajna muhavost, tedaj se nejevoljne odenejo z obledelimi barvami, nezaupljivo skrijejo svoje zaklade ter postanejo ponosne, mrzle in neme. Takemu tujcu nimajo kaj povedati. Reven gre od njih, kakor je bil prišel.«

Kugy

Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva je bila ustanovljena v Mozirju, ki je bilo slovensko mesto, obenem prirodno izhodišče za Savinjske Alpe in že znan letoviški kraj. Zagotovo ni slučaj, da je bila podružnica ustanovljena prav v Mozirju. Zato sta pomembni dve dejstvi. Prvo in zelo odločilno je, da je bilo Mozirje znan domoljubni trg z vsestransko razvitim narodnim in društvenim življenjem. V tem kraju je bila leta 1874 ustanovljena Gornjesavinjska posojilnica, 1877 Narodna čitalnica, 1882 Savinjski Sokol, 1887 Požarna obramba, 1888 Podružnica Ciril-Metodove družbe in 1892 Tujsko-prometno in olepševalno društvo. Druga in nič manj pomembna okoliščina je bila, da je v tem času v tem kraju živel in delal Fran Kocbek.

Pravzaprav je čudno, da je sin vinskih Slovenskih goric le nekaj mesecev po ustanovitvi Slovenskega planinskega društva v Ljubljani, postavil temelje ustanovitvi njegove Savinjske podružnice. Kocbek se je rodil 26. januarja 1863 pri Lenuartu v Slovenskih goricah vinarstvu Juriju Kocbeku in materi Terezi. Ljudsko šolo je obiskoval v Negovi, meščansko v Radgoni, 1882 pa je v Mariboru maturiral na učiteljsko. Služboval je v Zalcu, na Rečici ob Savinji, od 1892 pa kot nadučitelj v Gornjem gradu. Tu se je leta 1892 poročil z Vilmo Hofbauerjevo iz Mozirja, ki mu je rodila šest otrok. Umrli je 6. 8. 1930 v Gornjem gradu, kjer je tudi pokopan.

Kocbek je že doma kot dijak mnogo pešalil, kasneje je bil veliko na Pohorju in v okolici Zalca. Ti, sprva botanični izleti, so se spremenili v vidno turistično-planinsko slo. Že leta 1887 je napravil turo iz Luč na Koroško ter Ojstrico in sestopil preko Škarij v Logarsko dolino. Leta 1889 je prišel kot učitelj na Rečico ob Savinji in brez oddiha obšel Dobrovlje, Menino, Rogatec, Raduho in Golte. V Mozirju se je seznanil z Antonom Aškercem, ki je tu kaplanoval, in se njega zabil v Logarsko dolino. S prof. dr. Johannesom Frischaurom je navezal pisarne stike 15. 7. 1893, osebnost pa 23. 9. 1893. Graški profesor

ov in podobno. V Luče so mu istočasno poslali ves potreben material. Z mladostno zagnanostjo je pričel z delom in kmalu razpredel celo mrežo zaupnikov in pomočnikov.

V Lučah je bil to tamkajšnji prvi učitelj, pozneje poštar in občinski tajnik, Anton Pustoslemšek. Bil mu je dragocena opora. Svetoval in preskrbel mu je najboljše ljudi za gorske vodnike in oskrbnike, poskrbel za potrebne izjave in dovoljenja kmetov za markiranje in nadelavo poti preko njihovih zemljišč in podobno. V Planciji je bil to posestnik Jakob Planinšek, zelo dober Frischaufov prijatelj, ki je v svoji gostilni opremil sobo s tremi posteljami in jo kasneje poklonil Slovenskemu planinskemu društvu. V Solčavi sta bila njegova zaupnika Anton Herle, po domače Vitežič, oziroma Matevž, pa napredni čebelar, gostilničar in pozneje poštar Kristijan Grmelj, po domače Sturm, ki jima je Kocbek preskrbel knjigi za vpis tujcev. V Kamniški Bistrici je z njim sodeloval gozdar Josip Luznar in podobno.

Med tem so že stekle priprave za ustanovitev Savinjske podružnice. Fran Kocbek je sklical pripravljalni sestanek 20. avgusta 1893. Med drugim se ga je udeležil tudi Anton Aškerc, na njem pa so določili datum ustanovnega občnega zbora. Savinjska podružnica je bila tako ustanovljena 28. avgusta 1893 v znani gostilni Alojza Goričarja v Mozirju, in v tem kraju je bil tudi njen sedež.

Kocbek je bil soglasno izvoljen za načelnika podružnice, kar je ostal do leta 1927, do leta 1912 pa je bil tudi blagajnik. V Gornjem gradu je bival tudi tajnik podružnice. Po en odbornik je bil še iz Celja in Mozirja, šele leta 1912 so odbor pomnožili. Po potrebi si je odbor pomagal s posebnimi odseki in krajevnimi zaupniki, v širšem smislu pa je bil zaupnik vsak član podružnice. V letu ustanovitve je imela Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva 41 članov, leta 1912 pa že enega častnega člana, 25 ustanoviteljev in 141 članov.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Velenjski karneval je predstavil tudi Koertingval

Zanimiv spored je tudi letos spremljala velika množica obiskovalcev

Pustne norčije

Titovo Velenje

Slab začetek — dober (?) konec bi lahko rekli za letošnji tradicionalni velenjski pustni karneval. Slab, ker je nekaj časa „visel“ v zraku, „dober“, ker je bil največji doslej, saj je bilo v sprevodu kar 25 različnih objektov — vozil, mask pa sploh ni bilo mogoče prešteti, pa tudi pustnih radovednežev ne, ki jih je bilo gotovo nekaj tisoč. Večina objektov je bila zelo domiselno narejenih. Seveda so zanje organizatorji na predstavniki krajevnih skupnosti in delovnih organizacij porabili veliko prostega časa, preden so jih naredili, pa tudi volje jim ni manjkalo. Velenjski karnevalci so tudi letos po dolgem in počez z veliko mero pikrosti prečesali napake v občini, z ostrino pa so segli tudi v sam vrh naše vlade.

Kljub temu, da je to bil najdaljši sprevod doslej pa vse ni teklo povsem gladko. Ne samo zaradi nekoliko bolj spolzke ceste, in nepotrebno dolgega postanka na tržnici, da so nekateri pred Rdečo dvorano že kar precej zmrzovali, tudi nekatere njihove besede niso bile nič kaj pustno pikre, ampak ponekod, zdi se, nepustno žaljive.

Drugo leto bo jubilejni — 25. karneval. Prepričani smo, da ga bodo spet organizirali in da jih dobronamerne pripombe ne bodo omajale, kot so jih skoraj letos, kajti ničesar ni tako dobro, da ne bi moglo in moralo biti še boljše.

Karneval so začeli šolarji v maskah. Zal letos zanje v Rdeči dvorani niso pripravili mladinske maskarade, ki je bila lani zelo dobro obiskana, za razvedrilo pa je skrbel med drugimi še Andrej Šifrer. Kaže, da so imeli letos preveč dela z vlečnico v Saleku oziroma z preurejanjem dvorane. Zvedeli smo, da je med tem, ko je tale sestavek nastajal (torek), vlečnica v Saleku vendarle začela obratovati; nikoli ni prepozno. Da je na karnevalu teklo vse po taktu, je odločil Toni Hercfeler in po velenjski godbeniki, ki so po dolgem času spet nastopili na tej zanimivi pustni prireditvi. In potem so se vrstili (vozili) objekti eden za drugim:

Raketa, ki naj popeljala velenjske astronave v vesolje, kjer bi skušali hitreje priti do nekaj gradbenih parcel in potrebnih dovoljenj... Predstavili so **kamp prikolico** za letni dopust 83; ne porabi bencina, poganjajo jo štiri noge; **nov jugo 83**, ki je zelo gospodaren, ne kuri bencina, ne potrebuje bonov. Le na vsakih 10 km potrebuje polurni počitek z dodatkom Gavriloviča domačim vinom in veliko zelenjave. Ker ni bencina, pri avtomotu društvu Saleška dolina, že razmišljajo o bodočih najnovejši avtošoli — **konjski vpregi**. „Sledili so razni ukrepi, boni in paketi, avtomobil Era ki je z veseljem razkazoval vse veselo **nagrado birokracije za delo**. Njihov kmetijski toizek je opravil menda družbeno koristno delo, pa je bil nagrajen s 5 milijoni dinarjev kazni. Enako tudi direktor, ki so ga na karnevalski dan za nagrado še zapirli v kleto in jo potem z veseljem razkazovali radovednežem. Pred tremi leti so namreč predelali tri in pol krat več jabolk, kot leto poprej, jih pridno obrali, pa

naši zakonodajci ni bilo prav. Menda bi bilo bolje, da bi jih bili pustili segniti.

Konovčani so v svoji novi trgovini na debelo ponujali kavo in alkohol. So pač visoko nad nami. Karnevalci so sporočili, da v Prelogah nova naftna nahajališča so odkrili in s tem nekaj deviz zagotovili. Predstavili so tudi **kongresno dvorano**, v kateri je bilo rekordnih — kot je pisalo — 27 kongresov. Predstavili so tudi velenjske delegate; ko so šli na kongres, smo jih čuli, ko pa so se vrnili, je bilo vse tiho... Mnoge organizacije so se zanimale za napravo **zamenjava direktorjev**. Ker je težko dobiti novega direktorja, so karnevalci ponujali stroj. Ta starega daš v mletje in novega ven dobi, pa še novih manir ga nauči. Posebna atrakcija karnevala je bil tudi **voz strahov**, v katerem je bila prva izredna seja ZIS v Titovem Velenju. Ne vemo, kakšni so bili njihovi sklepi ali novi paketi. Skal-ski lovci so opozorili na svoje težave. Ostali so skoraj brez divjadi. Nekaj jim je vzel steklina, nekaj smrad ovc, ki se podijo po njihovih razvalinah, nekaj pa so jo postrelili tudi črni lovci. Torej streljati ni kaj, krmiti tudi ne, ker jih zajedajo z vseh strani. Modni salon se je postavil z modno revijo in nam predstavil zlate gole čase. In tako naprej, naprej... do glasbene šole. Denarja ni, in ga ne bo, so zatrjevali karnevalci, ali pa bo, če še en referendum za šolo bo šel. Glavna atrakcija karnevala, vsak za nekatere, je bil **Koertingval**. Ja, ko sta se ženila, je bila zbrana vsa žlahta, sedaj ko pa se ločuje, pa niti prič, še manj pa botrov krivcev.

Ceprav je bila pustna karnevalska nedelja zelo hladna, je večina gledalcev odšla veselih obrazov domov. Zadovoljni so gotovo bili tudi karnevalci.

Ce bodo napake odpravili, se bodo lahko prihodnje leto na jubilejnim — 25. karnevalu še bolj postavili.

Mozirje

V kritičnih dneh, od vselega 14. do žalostnega 16. februarja, je bilo v Mozirju in okolici znova zares živahno. Njegovo veličanstvo Pust Mozirski s svojimi zvestimi spremljevalci svojih občudovalcev tudi letos ni pustil na cedilo. Oblika njegove kratkotrajne vladavine je bila sicer skladna desetletja dolgemu izročilu, pa je bila zato vsebina dovolj pestra in zanimiva.

Ze v soboto je bila v domu Partizana maskarada, ki so jo v nedeljo popoldne s svojim pustnim rajanjem dopolnili najmlajši. V ponedeljek popoldne so pustnjaki po stari šegi vabili krajane na torkove prireditve z „ofriranjem“ od hiše do hiše. Ta dan in vse do srede jih je zvesto spremljal „zloznan orkester Bojskega pod drhtečo taktirko sodruga Prvoslava Notiča.“

Najzanimiveje je bilo nedvomno v torek. Mozirjane je že ob 5. uri prebudila budnica že omenjene godbe, ko pa so v zgradbi bodoče poslovalnice Beogradske

Ljudi se je trlo, da je bilo kaj

Zaradi splošnega pomanjkanja poslovnih prostorov za gospodarstvo je uprava na željo ZIS odstopila še najbolj ustrezen in uporaben objekt.

banke Pusta odkrili, se je ta takoj podal pred poslopje občinske skupščine, zamenjal župana in sam prevzel oblast. V nastopnem govoru je seveda objavil konkreten program nujnih ukrepov, ki naj bi poživili delo in življenje celotne občine. Za vsakogar se je našlo kaj pametnega.

Da ne bi ostal le pri besedah se je nemudoma podal na pot v delovne organizacije. Poslovni skupnosti RAMO je predlagal tožbo proti avstrijskemu proizvajalcu margarine zaradi očitne kraje imena. Vložil naj bi jo na sodišču v Haagu in se tako kar najbolj konkretno vključil v mednarodno delitev dela. Izdelovalcem malih gospodinskih aparatov v Nazarjah je ponudil nove modele devizno obetajočih tehničnih konfeksionarjem na Prihovi nov krog hlače, gozdarjem in novih delavnicah idejo za centralno ogrevanje in telefon, gostincem sodoben stroj za pečenje krompirčka, zadružnikom nove sadike za hmelj in še bi lahko naštevali. Le Lesni industriji Glin ni mogel pomagati. Za razliko od direktorjev in ostalih vodilnih v drugih delovnih organizaci-

jah se tukaj ni javil prav nihče. Pusta niti skozi „kapijo“ niso spustili, da bi jim osebno izročil lupilni stroj. Ker se to ni zgodilo prvič, se tukaj najbrž ne bo več oglašil. Po tem obhodu je na mozirski trg popeljal otroške maske, ki so tam veselo zaplesale.

Popokdne se je pričel slovesen pustni program. Pusti so odprli poslovalnico „devizne“ Beogradske banke, prikazali snežni top za Golte, opravili licitacijo konjev in pokazali mešetarske sposobnosti konjenikov, dali idejo za klinični center brez participacije, na trgu so pogajanja opravili sovjetski in ameriški raketniki, Pust pa je pokazal tudi model bodočega avtokampa. Seveda tudi drugih zanimivosti pred veliko množico ni manjkalo.

Opolnoči je Pust na rajanju v domu Partizana za eno leto tragično preminil. Njegovemu spominu so se množice poklonile v sredo dopoldne na mozirskem trgu, popoldne pa so sledile pogrebne slovesnosti s sedmino in zapuščinsko razpravo. Nasvidenje torej prihodnje leto.

Toniju Hercfelerju je tajnica prizadevno kimala

Če bonov še ne bodo ukinili, bomo pač takole odšli na morje

Jaz sem Pika

V večini kolektivov so se delavci sproščeno nasmejali pustnim norčijam.

Prevzem občinske oblasti je v Mozirju potekal nemoteno in učinkovito

Razposajen ples otroških mask na mozirskem trgu

Krajevna skupnost Skorno—Florjan

Največ denarja bodo porabili za ceste

Komaj smo si oddahnili od napornega dela v preteklem letu, že nas čakajo nove naloge. Tisti, ki pa niso uresničili vseh načrtovanih nalog, se bodo morali letos še mnogo bolj potruditi.

Krajani krajevne skupnosti Skorno-Florjan so bili s svojim delom v letu poprej zadovoljni, saj so končno spravili pod streho dom krajevne skupnosti. V njem je majhna dvorana, poleg krajevne skupnosti pa so našle svoje prostore vse družbenopolitične organizacije v kraju. Zaradi pomanjkanja denarja niso mogli opremiti dvorane, urediti okolico doma ter dokončati nekaterih manjših del na objektu. Vse to bodo naredili letos. V preteklem letu so v tej krajevni skupnosti posodobili še km dolgo cesto v zgornjem Florjanu. Seveda moramo povedati, da so se v vse akcije prizadevno vključili s prostovoljnim delom tudi krajani sami.

V tem letu bodo v krajevni

skupnosti Skorno-Florjan namenili največjo skrb posodobitvi krajevnih cest, saj pravijo, da sodijo po »tej plati« na sam rep. Najprej se bodo

Jože Oberč

krajani lotili asfaltiranja pet km in pol dolge ceste v Skornem. Pred petimi leti jim je uspelo prekriti z asfaltno preveko le 2 km te ceste.

Kljub naporom organov upravljanja krajevne skupnosti cesta še do danes ni bila

prevzeta. Vzdrževanje ceste predstavlja za krajevno skupnost veliko breme. Poleg vsega jo je krepko načel še zob časa.

»Cesta v Skornem je za krajane tega predela življenjskega pomena, saj je zanje edina povezava s centrom krajevne skupnosti ter Šoštanjem in Titovim Velenjem. Najhuje je pozimi, ker nimajo organiziranega prevoza na delo ter v šolo. Za posodobitev te ceste imamo krajani na voljo milijon dinarjev. Za uresničitev te načrtovane naloge bomo morali vložiti vse sile prav vsi, če hočemo uspeti, saj denarja ne bo dovolj.

Poleg moderniziranja skorske ceste nameravamo urediti še dva makadamska odseka. Ob večjem naliwu sta poplavljeni, voda pa odnaša tudi ves material, ki smo ga navozili nanjo. Jedro spora in negodovanja krajanov je cesta v Pohrastniku. Samoupravna stavbo zemljiška skupnost, ki je zazidalne parcele v tem

novem naselju komunalno uredila, bi morala asfaltirati tudi dovozno cesto. Vendar tega še do danes ni storila. Bili smo povsod, dobili vrsto obljub, ostalo pa je vse še pri besedah. Krajani so prav zaradi tega nezadovoljni. Trenja pa seveda nikakor niso v korist krajevne skupnosti. Nasprotno. Zavirajo delo krajevne samouprave tudi pri opravljanju drugih nalog, pa tudi delegacije ne delajo tako kot bi morale. V tem letu nas čakajo prav tako pomembne in težke naloge, denarja bo za vse premalo, nesložni zagotovo ne bomo vsem kos. Le z združenimi močmi se da kaj narediti, je poudaril predsednik sveta krajevne skupnosti Skorno-Florjan Jože Oberč.

Poleg posodobitve krajevnih cest so krajani svoj delovni program zapisali še izgradnjo vodovoda v zgornjem Florjanu za 11 gospodinjstev. Te naloge niso predvideli v srednjeročnem programu 1981—1985. Ker pa ti krajani nimajo organizirane redne preskrbe s pitno vodo, do zajetja pa morajo skopati kar 2 km dolgo vodovodno pot, jim bo priskočila na pomoč tudi krajevna skupnost. Dela že tečejo, uporabniki so do sedaj pokrili vse stroške izgradnje sami. Vira, od koder bodo lahko za uresničitev te naloge črpali denar, zaenkrat nimajo. Prepričani so, da bodo z udarnim delom prihranili kakšen dinar in ga namenili za izgradnjo vodovoda.

Krajani Skornega in Florjana pa si bodo poleg vsega dela prizadevali »spraviti v življenje« mladinsko organizacijo in izboljšati delo delegacij.

Zimski TV spored za dijake (87)

Jezikovno razsodišče je dobilo dopis

»V tednih zimskih počitnic ima ljubljanska televizija na prvem programu vsak dan od 9. do 16. ure program z naslovom Zimski spored za dijake. Ta program poteka v celoti in dosledno v srbohrvaškem jeziku, oziroma s podnaslovi v tem jeziku hkrati s prvim zagrebškim programom. Sele v sobotah dopoldne pride na vrsto izbor iz tega tedenskega programa s slovenskimi podnaslovi, oziroma izvirni slovenski program. Po vsej priliki gleda med tednom ta program, namenjen deloma tudi predšolskim otrokom (risanke), veliko naše mladine, saj imajo zdaj počitnice in vreme ni ugodno za zimske športe.

Program je vsebinsko dovolj kakovosten in zanimiv, nekatere oddaje so naravnost odlične. Odklanjamo pa njih posredovanje v neslovenskem jeziku, in sicer iz dveh razlogov.

Prvič, srbohrvaščina v zabavnem, še manj pa izobraževalnem delu tega programa ne morejo s pridom razumeti srednješolci (dijaki), kaj šele osnovnošolci in celo predšolski otroci. V srbohrvaščini je, kot je znano, precej besed, ki za uho zvene enako, a imajo drug pomen kakor v slovensčini. Gre tudi za strokovno izrazje, npr. iz naravoslovja, umetnostne zgodovine itn., ki ga obvlada le malokateri naš otrok ali mladinec. Tudi naglaševanje besed, intonacija stavka in tempo govora v tem sicer sorodnem jeziku mu otežujejo uspešno sprotno razumevanje. Za predšolske in v veliki meri tudi osnovnošolske otroke ostaja torej pri tem in takem programu dostopni medij le filmska slika in zasilno povezovanje kadrov s pomočjo lastne domišljije in znanja. Srbohrvaščina torej že kot sredstvo za razumevanje filmov pri mladem, tudi jezikovno se šele razvijajočem človeku nikakor ne more nadomestiti slovensčine kot do potankosti razumljive materinščine.

Drugič, ta program z jezikovnega stališča odklanjamo, ker je očitno protistaven. Tu ne more biti nikakršnih izgovorov organizacijske, tehnične, finančne in stabilizacijske narave (prepričan sem, da v tem času nikjer po Jugoslaviji ne vrtijo slovenskih filmov brez podnaslovov v svojem jeziku). Boljši bi bil krajši program iz ustreznih slovenskih in slovensko podnaslovljenih filmov in tudi takšnih celovečernih igranih mladinskih filmov kot pa časovno razsežen program v mladim ljudem premalo razumljivi ali docela nerazumljivi srbohrvaščini. Odločno smo za politično bratstvo in enotnost naših narodov, enako odločno pa zavračamo poskuse in težnje po jugoslovanskem jezikovnem unitarizmu (drugače našega programa ne moremo označiti in ovrednotiti), ker ogražajo jezikovno in kulturno samobitnost Slovencev in ker preveč usodno posegajo v duševni razvoj mladega človeka.

S tovariškimi pozdravi

Joža Mahnič, Ljubljana.

Jezikovno razsodišče se povsem strinja z dopisnikom.

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovensčino v javni rabi pošiljajte na naslov:

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

Popravek

V prejšnji številki našega tednika smo na 5. strani v Srečanju predstavili Ludvika Esa iz Mozirja. Zgodili pa sta se tudi dve neljubi napaki. Prav je:

Leta 1943, ko je bil star 15 let, je sestavil radijski sprejemnik na slušalke, ki je omogočil sprejemanje zavez-

niških postaj. Njegov oče je do konca vojne pisal poročila za partizane.

Ludvik Es je bil prizadeven radioamater do leta 1969 na Gorenjskem. Po vrnitvi v Gornjo Savinjsko dolino pa se je vključil v delo mozirskega radiokluba, ki so ga ustanovili leto pred njegovim prihodom v Mozirje.

Srečanje

Franc Cesar

Brez takih ljubiteljev, zanesenjakov, ki večino prostega časa namenijo kulturnemu delu, ne bi bilo tako uspešnega dela dramskih skupin katerekoli organizacije ali prosvetnega društva. Eden od takih je tudi Franc Cesar, ki vodi dramsko skupino pri prosvetnem društvu Mozirje že nekaj let.

Franc Cesar in dramska skupina prosvetnega društva Savinja Mozirje sta nerazdružljiva »priateljau. To Mozirjani, še posebej člani tega ansambla, dobro vedo. Vedo pa tudi to, da brez Franca Cesarja ne bi bilo več te vesele in marljive družine ali vsaj tako uspešne ne.

»Gost današnjega srečanja se je z odrskimi deskami »srečala« že med 2. svetovno vojno, po njej pa se je predal gledališki dejavnosti še bolj. Do leta 1950 je vodil gledališko skupino v domačem kraju. Po rodu je Mozirjan. Od takrat dalje pa si je služil kruh z igranjem na odrskih deskah v celjskem ljudskem gledališču, kjer je bil tudi tehnični vodja.

»Vse to sem podedoval po očetu, ki je bil prav tako režiser in umetnik. Izučil sem se akademске obrti tudi sam. Sedaj mi vse to pri delu dramske skupine še kako prav pride.« je povedal Franc Cesar.

Le nekaj stavkov o sebi, za katere pravi da so nepomembni, je dovolj za uvod v pogovor o delu dramske skupine, ki jo neumorno vodi že lep čas.

Franc Cesar o sebi ne govori rad. Besede, s katerimi razkriva delček svoje osebnosti, so sila redke. Povsem drugače je kadar spregovori o svojih varovancih, s katerimi dela že od leta 1974 dalje. Takrat ne skopari z besedami. Kot pravi, je po upokojitvi znova poskušal spraviti na oder starejše igralce, s katerimi je delal takoj po 2. svetovni vojni. Vendar si ni nihče upal ponovno nastopiti na odrskih deskah. To so slišali

Med vajo

mladi Mozirjani in ga »nagovorili«, da je prišel delati z njimi.

»Tako se je začelo. Od vseh začetkov je delalo v dramski skupini tudi do 70 mladih različnih poklicev, od študentov, delavcev do kmečkih fantov in deklet. Sedaj število članov niha, saj se dekleta poročajo, fantje oddidejo drugam. Seveda pridejo novi. Danes marljivo dela v naši dramski skupini 30 igralcev. Najprej smo uprizarjali lažja dela, nato vedno težja. Moram pohvaliti svojo družino, saj so prav vsi zelo prizadevni in vestni.

S kakšnim delom se bodo predstavili občinstvu, izbere režiser Franc sam. Takole pravi: »Odločam se bolj za klasična dela, saj moderne drame ne nosijo v sebi nobenega pravega sporočila. Pa tudi ljudje imajo mnogo raje tiste lepe, stare igre. Enkrat nastopimo z dramo, drugič s komedijo. Tako lahko pride vsak na svoj račun. Borovi Raztrganci, Cankarjevi Hlapci, Veronika Deseniška, Trije angeli. Pod svobodnim soncem so privabili v kulturne domove povsod kjer smo igrali mnogo obiskovalcev.

Lani so mozirski igralci postavili na oder Levstikovo Gadje gnezdo ter Krčmarico Mirandolino. Zadnji oreh, ki so se ga zavzeto lotili, je Schillerjeva drama »Spletke in ljubezen«. Ljubiteljem gledališke umetnosti v Mozir-

ju so jo prvič predstavili zadnje dni januarja letos.

Gledališka skupina prosvetnega društva Savinja Mozirje znova in znova preseneča z vedno bolj zahtevnimi dramskimi uprizoritvami. Zapišemo lahko, da nosi levi delež za vse uspehe prav Franc Cesar. 71. letnemu gostu našega srečanja vzame delo v mozirski gledališki skupini veliko časa, saj mora imeti v rokah vse od a do z. Skrbeti mora sam za scene, kostume, kulise in še marsikaj kar sodi zraven. Brez gledališkega entuziasta, kot pravijo Francu vsi, ki ga poznajo, ne mine nobena proslava v Mozirju. »Leta so tu, pešajo mi moči. Počasi bo treba izpreči. Ze dve leti govorim, da bo to moja zadnja predstava, pa še vedno delam. 23 let, kolikor sem jih preživel v celjskem gledališču, okoli 4500 predstav me je tako prevzelo, da sem še danes več na odru kot doma. Delo pomeni živeti, zato ne vem, kdaj bom resnično prenehal.« je dejal.

O neumornem vodju mozirske gledališke skupine Francu Cesarju smo napisali bore malo. Pa saj niso toliko pomembne besede hvale kot dejanja in uspehi, s katerimi cenimo tudi take, kot je režiser Franc Cesar iz Mozirja.

T. P.

Pred gostovanjem ljubljanske drame

Sluga dveh gospodov

V sredo, 23. februarja bo gostovalo v domu kulture v Titovem Velenju SNG Ljubljana — Drama s komedijo Carla Goldonija Sluga dveh gospodov.

Beneški komediograf Carlo Goldoni je v svojih komedijah, ki predstavljajo zbrano panoramo italijanske družbe sredi 18. stoletja, slikal vse družbene sloje in ljudske napake, predvsem srednjega in malega meščanskega razreda sodil z vedrim smehom in blago ironijo. Komedija »Sluga dveh gospodov« (1746) je poleg »Krčmarice Mirandoline« danes najpomembnejše Goldonijevo delo, kjer so ohranjeni nekateri značilni liki iz commedie dell'

arte: Pandolfo, Doktor, Tebaldo, sluga Truffaldino.

Zadnji predstavlja lik zagonetnega sluga, po svojem značaju mešanica nevednosti, naivnosti, prebrisanosti, neumnosti in šarma, ki »vdano« služi dvema gospodarjema hkrati, mlademu dekletu Beatrice, ki je prišla v Benetke po denar svojega umrlega brata, ter njenemu ljubimcu Florindu. Ta dvojna služba privede do niza komičnih situacij in zapletov. Komedijo odlikuje predvsem nepovnljiv dramski stil, prežet z duhom takratnega časa in z ljudskimi beneškimi in dialektalnimi značilnostmi, pa tudi neposrednost govora in mojstrski dialogi, naravni in

živi, posebna muzikanost ter odlična komika, katerih vpliv je čutiti še pri mnogih Goldonijevih naslednikih.

Komedijo je za SNG Ljubljana režiral in priredil Peter Lotschak, glasbeni vodja je bil Brane Demšar, kostume pa je izdelala Marija Kobijeva.

Igrajo: Andrej Kurent, Meta Vraničeva, Danilo Benedičič, Branko Grubar, Marija Benko, Janžev Vajevc, Brane Ivanc, Polona Vetrin in Tone Homar. Naslovno vlogo igra Tone Gogala.

Vstopnice po 100 din prodajajo v knjižnici Kulturnega centra »Ivan Napotnik« vsak dan od 9.00 do 15.00, v soboto do 13.00 ter eno uro pred predstavo.

Predstava se bo pričela ob 19.30.

Prizor iz komedije

SLOVENSKA

Slovenj Gradec

Glavni trg 26

Pohištvo, okna, vrata
in gradbeni material,
vse na enem
mestu, pri Slovenijales,
Slovenj Gradec,

Priporočamo se za obisk in nakup!

Društvo upokojencev Šmartno ob Paki

Velika skrb za člane

Preteklo nedeljo so se zbrali na svoji redni konferenci člani društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki. Največ časa so namenili oceni dela v preteklem letu, sestavili pa so tudi delovni program za letos.

Udeleženci konference so ugotovili, da je bilo delo društva v letu 1982 obsežno, uresničili pa so tudi vse načrtovane naloge. Danes je v šmarnsko upokojensko društvo vključenih 312 krajanov. Izvršni in nadzorni odbor sta imela v preteklem letu 8 sej, na katerih sta spregovorila o težavah svojih članov ter se dogovorila za nove naloge. Vso pozornost so člani društva namenili družabnim prireditvam. Organizirali so vrsto zanimivih izletov po Sloveniji, pripravili društvena srečanja, ob pomembnejših praznikih pa tudi proslave. Ob novem letu so vse člane, starejše od 75 let pogostili. Tiste, ki pa se vabilu niso mogli odzvati, so

obiskali in obdarili na njihovih domovih. Svojim članom pa je društvo omogočilo še nakup premoga.

Tudi v letošnjem delovnem programu so največ prostora namenili družabnim srečanjem, izletom v znane kraje po Sloveniji, poskrbeli bodo za organizirano letovanje svojih članov v počitniškem domu upokojencev Slovenije v Izoli. Ob pomembnejših praznikih bodo pripravili priložnostne proslave. Upokojenci iz Šmartnega ob Paki tesno sodelujejo z učenci osnovne šole bratov Letonje. Zato bodo letos to sodelovanje še okrepili. Seveda ne smemo pozabiti zapisati še to, da so člani društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki zelo marljivi pri delu družbenopolitičnih organizacij in društev v kraju. Del svojega dela pa bodo v tem letu namenili pridobivanju tistih upokojencev, ki še niso postali člani društva.

ZB NOV Šoštanj

Letna konferenca

Člani združenja borcev NOV Šoštanj so se sestali preteklo soboto na letni konferenci. Ocenili so delo združenja v preteklem letu in začrtali smernice za bodoče delo. Konferenca se je udeležilo 84 članov, zaradi bolezni pa se jih je opravičilo 53, ostali pa so bili neopravičeni.

Konferenco je prišel predsednik ZB Alojz Fürst. O delovanju združenja je podal poročilo sekretar. Iz podanih poročil je bilo ugotovljeno uspešno delovanje na vseh področjih v skrbi za borce in člane ZB, pri obujanju tradicij NOB s predavanji, pohodi po poteh NOV, pri vzdrževanju vseh spomeniških obeležij NOB, pri raznih prireditvah in srečanjih borcev na raznih praznikih in v

raznih akcijah, ki so jih organizirali KK SZDL in krajevna skupnost. Ta potrjuje, da je v družbenem življenju in pri urejanju raznih krajevnih problemov čutili vpliv in pomoč članov borčevske organizacije.

V razpravi po poročilih so opozorili na nekatera vprašanja, ki naj bi jih krajsani in krajevna skupnost urejali za večjo varnost v prometu, za lepši izgled in urejenost mesta, za večjo varnost ljudi in imetja s tem, da bi se v Šoštanju vzpostavila izpostava ljudske milice.

Predsednik Predsednik KK SZDL Šoštanj Franc Pečovnik je navzoče seznanil s programom dela SZDL, ki je bil sprejet na konferenci in zaprosil za sodelova-

nje pri uresničevanju sprejetega plana dela v organiziranih akcijah krajevne skupnosti.

Na konferenci je podal program dela OO ZZB NOV Velenje Stane Šmajdl, katerega so dopolnili še s programom dela, ki ga je pripravilo združenje za leto 1983. O obeh programih dela so se člani soglasno zavzeli, da bi se isti uresničili, kar vse bo vplivalo na večjo socialno in zdravstveno varnost članov in občanov ter na lepši in urejen videz kraja.

Na konferenci so sprejeli program dela in sklenili, da bodo nabavili nov prapor, sedanjega pa dali v muzej NOB Velenje, ker je že obledel in postal neugleden.

Miloš Volk

Gorenje Velenje

Delni zbor kluba štipendistov

Izobraževalni center in Klub štipendistov Gorenja sta minulo soboto, 11. februarja 1983, priredila delni zbor štipendistov Gorenja. Tokrat so v tovarno povabili štipendiste poklicnih, tehniških, višjih in visokih šol kovinarsko-strojne usmeritve.

V Gorenju so štipendiste kovinarsko strojnih profilov najprej seznanili z razvojnimi programi in deležem takšne usmeritve

kadrov pri uresničevanju teh programov. Seveda so udeležencem spregovorili tudi o zaposlitvenih možnostih in perspektivah takšnih kadrov v Gorenju, možnostih izobraževanja ob delu, funkcionalnega izobraževanja, specializacije doma in v tujini, razvojnoraziskovalnim delom in podobnim dejavnostmi.

Na zadnjem zboru so štipendistom na dokaj zanimiv način predstavili tudi različna področja

dela v Gorenju. Strokovni sodelavci so predstavili področja konstrukcije, tehnologije, energetike, laboratorijev, projektiranja z računalnikom, investicijsko opremo, robotiko, tehnično-komercialno področje.

Štipendisti so si po pogovoru in predstavitvi teh področij ogledali proizvodne prostore tozda Orodjarna in delo robota z varilnimi ročicami.

Štipendisti Gorenja kovinarsko-strojne usmeritve na zboru, na katerem so se seznanili z razvojnimi programi in področji dela, na katere lahko računajo ob svoji zaposlitvi v Gorenju

Hj

REK Titovo Velenje

Množična inventivna dejavnost

Januarja letos so se ponovno sešli racionalizatorji REK Titovo Velenje, tokrat že deseti. Kritično so ocenili delo v preteklem letu in se pogovorili o nekaterih vprašanjih, ki jih zadevajo kot n. pr. nagrajevanje, oblike stimuliranja, pomoč avtorjem predlogov, nujnost večje profesionalizacije dela (predvsem v večji OZD).

Ugotovili so, da je delo na področju MID boljše ali slabše organizirano v DO RLV, ESO, TES, EFE, SIPAK. V teh OZD so imenovane komisije za inovacije in sprejeti potrebni samoupravni akti. V preostalih OZD pa še ni vseh predpogojev za delo MID. V RLV imajo analitika za inventivno dejavnost, v TES pa je TOZD Inženiring z letom 1983 zadolžen, da kot eno od službenih nalog opravlja tudi dela v zvezi z inventivno dejavnostjo.

Z rezultati v preteklem letu so v glavnem zadovoljni. Spomočjo MID je bilo zabeleženo 18,6 milijonov din ekonomskega prihranka, kar je precej več kot v preteklih letih. Ker pa delavci REK Titovo Velenje predstavljajo velik potencial znanja in izkušenj, je po-

trebno v prihodnje še povečati število in kvaliteto predlogov, inovatorjem pa nuditi več podpore. V letu 1982 je bilo na novo prijavljenih 63 predlogov, pri katerih je sodelovalo okoli 150 delavcev.

V prihodnje je nujno doseči večjo množičnost z razpisi proizvodnih in strokovnih problemov, eksperimentalnih delom pri reševanju predlogov (pridobitev strokovnih mnenj), izobraževanjem in motiviranjem delavcev. S pomočjo rešitev MID, ob podpori vodstev OZD in DPO, je v letu 1983 možno nadalje povečati produktivnost dela in dohodek, pa tudi humanizirati delo. MID mora predstavljati enega od konkretnih prispevkov v okviru programa gospodarske stabilizacije v vseh okoliših.

Na srečanju so tudi podelili 80 priznanj REK in 11 priznanj RAST YU, 3 bronaste in eno zlato plaketo. Slednje je na razstavi delavske ustvarjalnosti Jugoslavije lani v Rijeki prejel predlog skupine avtorjev iz RLV in ESO »Mehanizirano križišče v rudnikih.«

M. Ž.

Posvet štipendistov v REK Titovo Velenje

Je srednje usmerjeno izobraževanje višje in visokošolskemu vrglo rokavico?

Predlani aprila so pri koordinacijskem svetu osnovnih organizacij zveze socialistične mladine RLV ustanovili aktiv štipendistov višje — in visokošolcev RLV in drugih združenih organizacij v REK Titovo Velenje.

Torej aktiv štipendistov te velike sestavljene organizacije v naši občini na višji in visoki šolah, ki naj bi sedaj štel natanko 92 članov, če ne bi bilo različnih „če“, zaradi katerih do novembra lani, ko so zavedni člani izvolili novo predsedstvo aktiva, ta delovna skupina sploh ni bila delavna! Vzroke tega verjetno kaže iskati tudi v resnični sestavljenosti sestavljene organizacije REK Titovo Velenje. Kajti njeni gospodarsko najmočnejši deli so še vedno preveč zaprti vase, v škodo združevanja dela, znanja, sredstev, oblikovanja skupnih interesov, potreb, nastopanja navzven in medsebojnega sodelovanja nasploh. Kdo zaradi tega trpi, se ve: delavci, ki se zavedajo moči in ustvarjalnosti sloge, solidarnosti. Štipendisti pa bodo prej ali slej tudi delavci. In zavest o tem — poleg tega pa bržkone še zgled, ki ga že daje srednje usmerjeno izobraževanje z naravnostjo k proizvodnji, praksi — jih je tudi spodbudila: po izvolitvi novega predsedstva svojega aktiva novembra lani in razgovoru, ki so ga takrat imeli s predstavniki štipenditorja, so v soboto, 5. februarja, vnovič poglobili povezavo z njim.

Tokrat so s štipenditorjem zasnovali medsebojno sodelovanje, ki v perspektivi lahko sčela odpravi

odtujenost študenta in delavca REK Titovo Velenje, ki je udeležen pri združevanju sredstev za njegovo šolanje, in tako premosti tudi „vrzel“, ki zeva med fakultetnim študijem in potrebami po novih kadrih v kombinatu za obvladovanje najzahtevnejših strokovnih del in nalog.

Na slednje sta na posvetu 5. februarja opozorila član poslovodnega odbora kombinata za razvojno-tehnično področje skupnih del in nalog v kombinatu dipl. inž. strojništva Franc Pečovnik in vodja službe za organizacijo in zaščito poslovnega sistema kombinata dipl. sociolog Drago Bahun. Medsebojno sodelovanje, ki so ga na posvetu zasnovali, pa vključuje sodelovanje na različnih strokovnih področjih, pri delavskem športu in rekreaciji, glasilih Rudar in Informator, prireditvah kombinata ob 3. juliju, poleg tega pa še z Društvom geoloških, rudarskih, metalurških inženirjev in tehnikov Titovo Velenje, Društvom energetikov Šoštanj in mladinsko organizacijo RLV — dokler se mladina v vseh delih kombinata po več letih odlašanja končno le ne bo zganila in si za medsebojno usklajevanje dela ustanovila koordinacijski svet osnovnih organizacij ZSMS kombinata in tako aktivu štipendistov omogočila organizirano sodelovanje z vso mladino kombinata. Na to nereseno vprašanje je prisotne zastopnike aktiva štipendistov na posvetu opomnil predsednik Društva geoloških, rudarskih, metalurških inženirjev in tehnikov (DGRMIT)

Titovo Velenje dipl. inž. rudarstva Anton Planinc, ki „jaro kač“ ustanavljanja koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS v REK Titovo Velenje kot nekdanji predsednik mladinske organizacije RLV dobro pozna.

Strokovno sodelovanje „aktiv štipendistov — kombinat“ so na posvetu zastavili za tale področja:

- rudarstvo (predstavnik aktiva za sodelovanje na tem področju je študent rudarstva Boris Salobir — glavna udeleženca tega sodelovanja v kombinatu pa naj bi bila študijski oddelek skupnih služb RLV in DGRMIT Titovo Velenje),
- elektrotehnika (študent elektrotehnike Emil Hudomalj — TE Šoštanj, RLV, ESO, Društvo energetikov Šoštanj),
- strojništvo (študent strojništva Izlok Hrastel — ESO,

TE Šoštanj, RLV, razvojno-tehnično področje skupnih služb kombinata),

- družboslovne stroke (študentka ekonomije Andreja Blatnik — izobraževalna služba kombinata (služba za organizacijo in zaščito poslovnega sistema kombinata).

- druge stroke (študent rudarstva Božidar Biščan, predsednik aktiva — izobraževalna služba kombinata).

Glavni predmeti celotnega strokovnega sodelovanja pa naj bi bili:

- opravljanje strokovne prakse članov aktiva, za katero mora okvirni program vsak član prinesiti iz šole,
- opravljanje tako imenovanih aktivnih vaj članov aktiva med študijem,

- pripravljanje diplomskih nalog članov aktiva,
- prirejanje ekskurzij članov aktiva v obrate znotraj kombinata,
- zagotavljanje možnosti članom aktiva tehničnih usmeritev študija, da se udeležujejo delovnih sestankov obeh omenjenih društev.

(DGRMIT Titovo Velenje bo prvi prihodnji delovni sestanek imelo v petek, 25. februarja, ob 18.00 v Delavskem klubu v Titovo Velenje, za glavno točko dnevnega reda sestanka pa je predvideno predavanje o investicijskem programu za povečanje stopnje mehaniziranosti pridobivanja premoga v RLV).

Predstavnik aktiva štipendistov za sodelovanje pri glasilih kombinata in informiranju sploh je študentka na FSNP univerze Edvard Kardelj v Ljubljani Diana Kujan, za sodelovanje pri delavskem športu in rekreaciji pa študent strojništva Janko Pogorelec. Aktiv ima tudi komisijo za izmenjavo strokovnih praks s tujimi študenti, katere predsednik je študent prava Marcel Medved.

Za sklep bi kazalo ponoviti zapisano vprašanje v naslovu in udeležencem zasnovanega sodelovanja zaželeli zgledne uspehe.

(rb)

Dopisuj
tudi ti

ANKETA

Praksa za prodajno mizo

Učenci srednje šole za trgovinsko dejavnost Celje in ekonomske usmeritve iz Slovenj gradca morajo vsako leto opraviti tudi obvezno delovno prakso. Opravljajo jo v različnih trgovskih hišah in prodajalnah, kjer se med drugim spoznajo z delovnimi navadami. Pišejo tudi dnevnik, ki jih ob koncu delovne prakse mentor pregleda in oceni.

Sedem učenk srednje šole iz Slovenj gradca trenutno opravlja delovno prakso v velenjski Nami, in sicer na različnih oddelkih. Obiskali smo jih, da bi zvedeli kako praksa poteka in kako so z njo zadovoljne. Pred tem je njihov mentor povedal:

SREČO

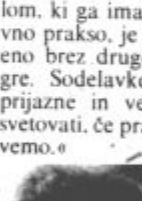
HRIBAR povedal: »Učenci delovno prakso dojemajo zelo uspešno. pri delu in pisanju dnevnika pa so vestni. Menim, da je delovne

prakse občutno premalo, zlasti za učence prvih letnikov. V tem času se namreč komaj spoznajo in privadijo na delovne navade, okolje ter način dela s kupci. Ko omenjene navade obvladajo, pa se praksa že izteče. Seveda to otežuje delo mentorja in učencev samih.«

JOŽICA LIPIČNIK

2. letnik: »Prakso opravljam na oddelku metraže. Zelo mi je všeč in sem z delom zadovoljna. Med teoretičnim delom, ki ga imamo v šoli in delovno prakso, je dokajšnja razlika, eno brez drugega pa seveda ne gre. Sodelavke na oddelku so prijazne in vedno pripravljene svetovati, če praktikantke česa ne vemo.«

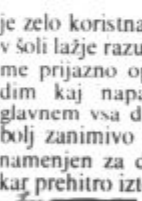
ISMETA

IKIČ, 2. letnik: »Sem na otroškem oddelku kjer sem prakso opravljala tudi lani. Zato mi delo na tem oddelku ni neznano. Praksa

SANDA

HLAČUN, 2. letnik: »Letošnja praksa, ki jo opravljam v Nami na oddelku elektromateriala se močno razlikuje od tiste lani, ko sem bila v prodajalni živil in v konfekciji v Mozirju. To je razumljivo, saj na tem oddelku prodajamo povsem drugačne predmete. Zelo rada strežem in se pogovarjam s kupci. Praksa mi je všeč in mi bo kar težko, ko je bo konec. Seveda bi lahko bila daljša, tako bi si nabrali več praktičnega znanja in izkušenj.«

MARJANA

PROSENJAK, 2. letnik: »Delam na športnem oddelku. Dokler se nisem privadila je bilo težko. Sedaj je že bolje, saj sem s pomočjo sodelavk, ki so vedno pripravljene pomagati in svetovati, že prebredla začetne težave. Opravljam različna dela. Posebni pripomb na delovno prakso, ki jo opravljam en teden dopoldne in drugi popoldne, nimam. Zelim si le, da bi kdaj delala tudi pri živilih. Za lažje pisanje dnevnika bi bilo prav, da bi se na sestanku dogovorili kako in kaj.«

B. M.

Skupščina Rdečega križa Slovenije Velenje

Lani darovalo kri kar 4200 občanov

Delo skupščine Rdečega križa Slovenije Velenje je bilo v letu 1982 pestro in obsežno. Prizadevni člani so uresničili vse načrtovane naloge. Teh pa ni bilo prav malo.

V skupščini Rdečega križa Slovenije Velenje deluje 22 krajevnih organizacij, 8 komisij, 10 aktivov te humane organizacije v organizacijah združenega dela, na osnovnih šolah deluje kar 17 aktivov mladih članov RK. Poleg tega se v delo skupščine vključuje še aktiv mladine in svet mladih. Vse komisije, za zdravstveno vzgojo in prvo pomoč, socialno vprašanje in solidarnostno pomoč, komisija za SLO in družbeno samoznačilo, zelo marljiva pa je tudi komisija za krvodajalstvo, in mladi člani Rdečega križa so svoje naloge dobro opravili. Nekoliko slabše so v preteklem letu zaradi kadrovskih težav delali člani sveta mladih, čeprav so se vključili v vse načrtovane akcije, kot so mesec boja proti

alkoholizmu in narkomaniji. »Je povedala v uvodu sekretarka skupščine Rdečega križa Slovenije Velenje Darinka Herman.

Mladi člani te humanitarne organizacije delujejo po vseh osnovnih šolah. Njihovo delo je resnično raznoliko in bogato. Skrbijo za sošolce, pomagajo jim ob boleznih, socialno šibkim priskrbijo šolske potrebščine. Zelo prizadeven je podmladek Rdečega križa pri nudenju sosedske pomoči. Prav tako brez njih ne mine nobena zbiralna akcija, zbiranja papirja, odpadnih surovin, oblačil in podobno. 56 mladih članov te človekoljubne organizacije se je v preteklem letu udeležilo seminarja za nudenje sosedske pomoči.

Zelo radi ti prisluhnejo še zdravstvenim predavanjem, od zdrave prehrane, nego zobovja do škodljivosti kajenja in uživanja alkoholnih pijač in predavanjem o nekaterih drugih oblikah zasvojenosti. Področje zdravstvene

vzgoje zajema razna zdravstvena predavanja po krajevnih organizacijah Rdečega križa, delovnih organizacijah, organizira pa tudi predavanja po želji občanov. To so predavanja o zvišanem krvnem pritisku, obolenje dihal, na programu predavanj komisije za zdravstveno vzgojo so še rakasta obolenja, ne manjka pa tudi tem o škodljivosti alkohola in njegovih posledicah. Ta komisija pripravlja še tečaje iz pomoči po vseh krajevnih skupnostih naše občine.

Posebno pozornost skupščina Rdečega križa Slovenije Velenje že nekaj let namenja krvodajalstvu. »Tu smo naredili v naši občini videen korak naprej. V letu 1982 je darovalo to življenjsko pomembno tekočino preko 4200 občanov, in sicer za bolnišnico Celje. Slovenj Gradec ter Zavod za transfuzijo krvi Ljubljana. 49 krvodajalcev pa se je udeležilo krvodajalske akcije v pobratenem Splitu. S tamkajšnjo organizacijo Rdečega križa nas vežejo že nekaj let trdne vezi prijateljstva. Lani je bilo že 5. srečanje krvodajalcev občine Velenje in te pobratene humanitarne organizacije v Splitu. Spomladi letos pa bomo pripravili že 6. takšno srečanje v Ti-

tozem Velenju. Na delovnem sestanku, ki smo ga imeli s predstavniki splitske organizacije Rdečega križa smo se dogovorili, da bomo sodelovanje razširili še na področje zdravstvene vzgoje in socialne pomoči. »Je dejala sekretarka Darinka Herman.

Pred dobrimi štirinajstimi dnevi so se zbrali člani skupščine velenjskega Rdečega križa na redni letni skupščini, na kateri so si zastavili znova obsežen delovni program. Posebno skrb bodo člani v tem letu namenili stalnim akcijam, tednu Rdečega križa — 4. aprila. Dnevu krvodajalcev — ob tej priložnosti bodo pripravili občinsko proslavo, saj je letos 30. letnica krvodajalstva na Slovenskem, tednu solidarnosti, tednu boja proti pljučnim boleznim in mesecu boja proti kajenju in narkomaniji. V letu 1983 bo skupščina Rdečega križa Slovenije Velenje pripravila kar 29 krvodajalskih akcij. Med stalne naloge sodi še pridobivanje novih članov ter krvodajalcev. Seveda pa ne bodo zanemarili ostalih nalog, zbiranje oblačil, papirja, odpadnih surovin. V delovni program za letos pa so zapisali še preverjanje znanja ekip prve pomoči.

T. P.

Osnovna organizacija ZSMS Stara vas

Pridnost mladih na vsakem koraku

Vse več je krajevnih skupnosti, v katerih krajinah so nadvse zadovoljni z delom in prizadevanji mladih v svojem kraju. Ti se vedno bolj z vso resnostjo vključujejo v razreševanje odprtih vprašanj svojega kraja. S tem tudi najlepše dokazujejo, da niso nikakšen privsek drugih družbenopolitičnih organizacij, marveč enakopravni nosilci naprednih idej in pobudniki številnih akcij. Svoja stališča pa že zelo uspešno uveljavljajo preko delegacij.

Omenjene ugotovitve prav gotovo veljajo tudi za osnovno organizacijo zveze socialistične mladine Stara vas, ki več kot sedemdeset članov. Od tega jih je približno polovica delavskih. Pred manj kot letom dni so izvolili novo vodstvo, ki si močno prizadeva pritegniti k delu čimveč mladih. Delno jim je to tudi uspelo, kar kažejo številne uspešne prizadevnosti na različnih področjih. Menijo, da je v kraju še vse preveč

mladih, ki stojijo ob strani in jim za organizirano delo ni mar. Z najrazličnejšimi načini in oblikami dela so poskušali dejavnost razširiti zlasti na tiste neaktivne, vendar vidnejšega uspeha niso beležili. Kljub vsemu pa so mladi s

»Želimo pritegniti k delu čimveč mladih«, meni predsednica OO ZSMS Stara vas Nataša Lipovšek

preteklim delom zadovoljni. Prizadevno so sodelovali pri vseh pomembnejših prireditvah v kraju in skupaj z drugimi dejavniki krajevnih skupnosti organizirali več akcij, za katere je med krajani vse več zanimanja. Tradicionalno organizirajo vsako leto ob dnevu mladosti tridnevno taborenje. Lani so bili ob Bralskem jezeru. Za praznik republike pa gredo na dvodnevni izlet v hribe. Vzorno in skrbno so pomagali tudi pri srečanju in pogostitvi starejših občanov ob novem letu. Med priljubljene oblike dela mladih pa štejejo tudi družabne večere, ki so ob poslušanju glasbe in igranju različnih iger najbolj obiskani. Tudi na športnem področju dejavnosti ne manjka, saj se s starejšimi krajinami nemalokrat pomerijo v malem nogometu in odbojki. To zvrst pa nameravajo v bodoče razširiti še na tenis in badminton.

Obojestranske želje, osnovne organizacije ZSMS in

drugih družbenopolitičnih organizacij kraja so narekovanje, da so si mladi za letos zastavili obsežen delovni program. Kot nam je povedala predsednica OO ZSMS Stara vas Nataša Lipovšek, želijo v letošnjem letu tesneje sodelovati tudi z borčevsko organizacijo. Skupaj ob prazniku krajevnih skupnosti, 27. aprila, bodo obiskali Graško goro. Dan poprej pa bodo v počastitev praznika prižgali kresove. Prav tako bodo mladi organizirali očiščevalno akcijo parka.

To je le nekaj nalog bogatega delovnega načrta mladih te krajevnih skupnosti. Seveda pa bodo program dela popestrili še s programi drugih, zlasti tistih, s katerimi že dalj časa tesno sodelujejo. Svojo dejavnost pa bi brez dvoma lahko še zboljšali, če bi imeli na voljo svoj, ali vsaj večji prostor, kjer bi lahko tudi kdaj zaplesali.

B. Mugerle

Osnovna organizacija ZSMS Gorenje

Znova začeli resneje delati

Ceprav so od lanskega septembra, ko so naredili v svoji mladinski organizaciji nekatere kadrovske spremembe, minili le dobri štirje meseci, so mladi v krajevni skupnosti Gorenje pričeli resno delati.

S kakšnimi večjimi uspehi se v tem kratkem času ne morejo pohvaliti, čeprav so naredili vse za nemoteno delo v tem letu. Od približno 120 mladih, kolikor jih živi in dela v tej krajevni skupnosti, je marljiva le tretjina. Od septembra do konca leta 1982 so pripravili proslavo ob dnevu republike, uredili svoje vrste, poskrbeli za organiziran odhod članov na nabor ter skrbno izdelali okvirni program dela za letos. Pred tednom dni so se zbrali na prvi redni skupščini ter se dogovorili, da bodo zavzeto delali.

Mladinska organizacija v Gorenju je bila ustanovljena že prej, obstajala pa je le na papirju. Novo izvoljeni člani so oživel in popestrili dejavnost v njej. Takole pravi predsednik mladinske organizacije Gorenje Drago Šaruga: »Kopica težav, nezanimanje mladih za delo za organizacije je naredilo svoje. Znova smo se zbrali in pričeli resno delati. Vseh težav še vedno nismo premagali, toda z marljivim delom

bomo uspeli. Pomanjkanje denarja hromi naše delo. Edini vir dohodka je članarina. Z njo pa se kaj dosti ne da narediti. Kot kaže, bo letos

Drago Šaruga

nekoliko bolje, saj nam bo prisločila na pomoč krajevna skupnost; vsaj obljubili so. Na našem področju je veliko članov doma z večjih kmetij, na katerih morajo trdo delati in jim tako za delo v mladinski organizaciji ostane malo časa. Nekaj je tudi dijakov in

študentov, ki proste sobote in nedelje porabijo za učenje. Mnogo premalo pa je naša organizacija dobila tudi pobud za boljše delo od sveta krajevnih skupnosti ali družbenopolitičnih organizacij v kraju. Prepuščeni smo bili sami sebi. Dovolj zgornjega pove že to, da imamo svoje predstavnike v svetu in skupščini krajevnih skupnosti ter v delegacijah šele sedaj.»

Kako privabiti v svoje vrste čimveč mladih te krajevnih skupnosti, jih navdušiti za delo v mladinski organizaciji, se sprašujejo člani predsedstva že od septembra lani dalje. Ali res mladi v Gorenju, Gavcah, Paški vasi in delu Skornega nimajo časa za marljivo delo v osnovni organizaciji ZSMS. Ali so morda za nedelo krivi nezanimivi delovni programi, ki so mnogo premalo življenjski? Prav v tej smeri morajo naša razmišljanja, poudarjajo mladinci. Urejeni delovni prostori, v katerih se shajajo dvakrat ali trikrat na mesec, omogočajo pestrejšo in razgibano dejavnost kot je bila sedaj.

Letošnji delovni program že pričeka o tem, da so se načrtovani nalogi marljivo lotili. Teh letos ni malo. Program dela so pripravili za celo leto, za naloge zadolžili

TGP PAKA TITOVO VELENJE
TOZD RDEČA DVORANA
TURISTIČNA AGENCIJA

1. MAJ — 3 dni

„VILLAS RUBIN“ ROVINJ 1.440,00 dinarjev

LETNI ODDIH — '83 — 10 dni

„AVTOCAMP POLARI“ ROVINJ že od 4.290,00 dinarjev dalje

POSEBNE UGODNOSTI ZA DELOVNE ORGANIZACIJE!

Prijava in informacije — telefon 063 852-518 in 851-190.

Izleti

za dan žena na Bled v soboto, 5. 3. 1983
Cena iz Titovega Velenja: 840 dinza dan žena v Pulo 5. in 6. 3. 1983
Cena iz Celja: 2.260 din (s kuponom Našega časa 2.110 din)

kupon

vreden 150 din

Ogled ROCK OPERE GUBEC BEG v Zagrebu v soboto 26. 2. 1983

Cena iz Celja: 225,00 din

smučanje

Za organizirane skupine smučanje na KOPAH, ROGLI in GOLTEH.

Cena: od 440 do 515 din

za sindikate in šole

Pripravljamo novo ponudbo izletov in počitnic '83.

PRIJAVE IN INFORMACIJE

TTG Celje, na železniški postaji, telefon 23-448
Nama, veleblagovnica Titovo Velenje, telefon 850-640

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

FILMSKI SPORED KINA VELENJE

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 17. 2. ob 18. in 20. uri
MOŽ Z ŽELEZNO MASKO — angleški, avanturistični. V gl. vl.: Richard Chamberlain.

Petek, 18. 2. ob 10. uri KARATE BOJEVNIKI — japonski karate. V gl. vlogi: Sonny Chiba.

Petek, 18. 2. ob 18. in 20. uri TOMMY — angleški, glasbeni spektakl. V gl. vlogi: Roger Daltrey.

Sobota in nedelja, 19. 2. ob 18. in 20. uri KARATE BOJEVNIKI — japonski, karate. V gl. vlogi: Sonny Chiba.

Ponedeljek in torek, 21. 2. ob 18. in 20. uri TELESNA STRAST — ameriški, triler. V gl. vlogi: William Hurt.

Sreda in četrtek, 23. 2. ob 18. in 20. uri MOJSTRI POHABLJENCI — hongkonški, kung fu.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 17. 2. ob 20. uri TOMMY — angleški, glasbeni spektakl. V gl. vlogi: Roger Daltrey.

KINOGLADALIŠČE V DOMU KULTURE

Ponedeljek, 21. 2. ob 20. uri COCO CHANEL — PRVA KRALJICA MODE — ameriški, biografija. V gl. vl.: Marie France Pisier.

KINO SOSTANJ

Sobota, 19. 2. ob 19.30 PREDSTAVA ODPADE!

Nedelja, 20. 2. ob 17.30 in 19.30 TELESNA STRAST — ameriški, triler. V gl. vlogi: William Hurt.

T. P.

Ponedeljek, 21. 2. ob 19.30 KARATE BOJEVNIKI — ameriški, karate. V gl. vlogi: Sonny Chiba.

Sreda, 23. 2. ob 19.30 MOŽ Z ŽELEZNO MASKO — angleški, avanturistični. V gl. vl.: Richard Chamberlain.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 18. 2. ob 19. uri TELESNA STRAST — ameriški, triler. V gl. vlogi: William Hurt.

Torok, 22. 2. ob 19. uri TOMMY — angleški, glasbeni spektakl. V gl. vlogi: Roger Daltrey.

Iz filma TOMMY

KOLEDAR

Četrtek, 17. februarja — Aleš Petek, 18. februarja — Simeon Sobota, 19. februarja — Konrad Nedelja, 20. februarja — Leon Ponedeljek, 21. februarja — Irena Torek, 22. februarja — Marjeta Sreda, 23. februarja — Marta

MALI OGLASI

PRODAM NOV šivalni stroj Bagat Danica ter otroško posteljo in stereo avto radio s kasetami. Informacije po telefonu 852-292.

V NASELJU SALEK—GORICA dam v najem spodnje prostore primerne za poslovne prostore ali mirno obrt. Naslov v uredništvu.

STOLČKA za hranjenje otroka in nošenje otroka kupim. Telefon 852-592.

PRODAM nov hidrofor Elkom 25 MF 380 V. Naslov v uredništvu.

UGODNO PRODAM glasbeni center Gorenje. Informacije po telefonu 850-030, int. 302.

PRODAM osebni avto renault-4, letnik 1977, 45.000 prevoženih km. Janko Jan, Skale 60, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM kombiniran štedilnik (4 plin, 2 elektrika). Štefica Čebul, Prešernov trg 3, Šoštanj.

TAKOJ ZAPOSIM NK delavca, ki ima veselje do lesne stroke. Javite po telefonu 851-262.

PRODAM kombinirano omaro in ovalno mizo s šestimi stoli. Telefon 850-389, od 14. do 16. ure.

PRODAM HI-FI STOLP Sony s carinsko deklaracijo Naslov v uredništvu.

ZA VAŠ OPEL, ford, mercedes, traktor itd. obnavljamo zavorne obloge. Avtoservis Jakopc, Telefon 850-745.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 17. februarja — dr. Žičkar (dnevni), dr. Prenc (nočni)
Petek, 18. februarja — dr. Žičkar (dnevni), dr. Zupančič (nočni)
Sobota, 19. februarja — dr. Frošelj (glavni), dr. Prenc (notranji)

Nedelja, 20. februarja — dr. Grošelj (glavni), dr. Prenc (notranji)

Ponedeljek, 21. februarja — dr. Pustovrh (dnevni), dr. Koren (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

četrtek, 17. februarja — dr. Menih

Petek, 18. februarja — dr. Pirtovšek

Sobota, 19. februarja — dr. Pirtovšek

Nedelja, 20. februarja — dr. Pirtovšek

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Ob 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Titovo Velenje, sicer v pripravljenosti na domu

Sobota, 19. februarja — dr. Mirjana Tomas, Vrnjačke Banje 1, Titovo Velenje

Nedelja, 20. februarja — dr. Miranja Tomas, Vrnjačke Banje 1, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka, 18. februarja do četrтка 24. februarja — Ivo Zagorčan, dipl. vet., Vrnjačke Banje 7, Titovo Velenje, telefon 852-381

GIBANJEP

MATIČNI URAD TITOVO VELENJE

Poroka: Janez VODOVNČNIK, roj. 1957, ključavničar iz Titovega Velenja in Darja KRALJIC, roj. 1959, prodajalka iz Titovega Velenja

Smrti: Alojzija JAN, upokojenec iz Titovega Velenja, Saleška 18/c,

roj. 1903, Ladislav DOBELŠEK, upokojenec iz Titovega Velenja, Rudniška 13, roj. 1921; Jožef PUŠNIK, upokojenec iz Titovega Velenja, ul. D. Kvedra 2, roj. 1906; Franc BREZNIKAR, upokojenec iz Titovega Velenja, Prešernova 9/b, roj. 1908.

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Smrti: Zofija FIŽBAHER, družinska upokojenka, cesta na Vrbje 7, stara 69 let; Ana ROGELŠEK, prevžitarica, Šoštanj, Primorska 13, stara 82 let; Barbara Kalamiza, gospodinja, Uniše 9/a, stara 77 let; Marija STEBLE, starostna upokojenka, Trnovlje 136, stara 75 let; Cecilija TERŽAN, prevžitarica, Črnova 4, stara 77 let; Anton DERČA, starostni upokojenec, Trnova 41, star 81 let; Marija KLANČNIK, socialna podpiranka,

Šoštanj, Kajuhova 11, stara 59 let; Sonja JELEN, gospodinja, Topolšica 56, stara 43 let; Marija DREV, družinska upokojenka, Lokovica 98, stara 79 let.

KRAJEVNI URAD ŠOŠTANJ

Poroki:

Anton FLORJANC, roj. 1958, rudar, Lokovica 94 in Majda HUDEJ, roj. 1963, delavka, Lokovica 74; Zdenko ČAS, roj. 1961, električar, Ravne 151 in Vanja MRAK, roj. 1962, varuhinja, Florjan pri Šoštanju 54

Smrti:

Ivan REBERSAK, kmet, Klake 8, star 65 let; Jožef BUTKOVIČ, kmet, Trebče 38, star 74 let; Anton KRAJNC, upokojenec, Kasaze 17, star 66 let; Franciška JURKO, družinska upokojenka, Šmarske

Cirkovce 11, stara 76 let; Rozalija RIHTARIČ, družinska upokojenka, Šoštanj, Prešernov trg 7, stara 83 let; Janez REBERSAK, kmet, Klake 8, star 65 let; Mihael VEITHAUSER, prežitarica, Plešivec 30, star 62 let; Jožef KORAT, prežitarica, Boštajn 5, star 74 let; Peter POJAVNIK, upokojenec, Celje, Smrekarjeva 4, star 75 let; Neža PEČEK, upokojenka, Šote 96, stara 70 let; Julijana JAVORNIK, družinska upokojenka, Titovo Velenje, ulica Pohorskega bataljona 1, stara 84 let; Johana HORJAK, upokojenka, Vrblje 80, stara 72 let; Amalija POTEKO, prežitarica, Pongrac 52, stara 66 let; Marija PEČNIK, gospodinja, Gotovlje 197, stara 51 let; Jožef FARTELJ, kmet, Fokovci 11, star 56 let; Anton MEH, kmet, Ravne 90, star 84 let.

REK DO EFE Šoštanj
Komisija za delovna razmerja

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja

OBJAVLJAMO

naslednja prosta dela in naloge

8 NK delavcev — moških za delovno razmerje za določen čas

Pogoji: — odslužen vojaški rok

Kandidati naj vložijo pisne prijave z dokazili v roku 8 dni po objavi na gornji naslov.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 8 dni po opravljeni izbiri.

Delovna organizacija
„FARMIN INŽENIRING p. o.“
Titovo Velenje

VABI K SODELOVANJU

diplomiranega inženirja gradbeništva za: vodenje ponudbenega oddelka

Razporeditev del in nalog po dogovoru.

Če ste zainteresirani za vključitev v našo DO, pošljite prijavo z osnovnimi podatki in vaši želji za določeno področje dela na naslov: „Farmin — Inženiring“, Prežihova 1, 63320 Titovo Velenje. Za informacije po telefonu pokličite (063) 852-611, interno 53.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, dedija, brata in strica

Alojza Jana

iz Titovega Velenja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje.

Hvala osebju Kirurškega intenzivnega oddelka bolnišnice Slovenj Gradec, dr. Zupancu, dr. Bergantu, pihalni godbi in govorniku za poslovilne besede, Društvu upokojencev Velenje, RLV, Ljubljanski banki Velenje, TGO Gorenje, Zdravstvenemu centru Velenje, stanovalcem Saleške 18 ter ostalim sorodnikom in znancem.

Žalujoci: žena Lucija, sinova Vlado in Lojz, hčerke Olga, Erna, Greta, Cilka in Vida z družinami.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega očeta, starega očeta in strica

Jožefa Pušnika

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili z nami v težkih trenutkih, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se kolektivom TGO Promet Servis, TOZD Elektronika, SO Velenje, društvu upokojencev, Domu za varstvo odraslih, osebju zdravstvenega centra bolnišnice Topolšica in KUD »Lipa« Konovo.

Posebej se zahvaljujemo duhovnikom za opravljen obred, govornikom za poslovilne besede in vsem prijateljem ter znancem za nesebično pomoč.

Žalujoci: sinovi Jože, Ivan, Slavko, hčerke Anica, Marinka, Julka, Milka in ostalo sorodstvo.

SPOMIN

20. februarja bo minilo drugo leto, ko je mnogo prerano nehalo biti dobro srce našega dragega moža, očeta, tasta in dedka

Stanka Potočnika

(Vagovega)

Vsi, ki smo te imeli radi, vedno bolj občutimo praznino in težo ločitve. Vsem, ki obiskujete njegov grob, mu prižigate sveče in prinašate cvetje, iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in nenaadni izgubi naše drage mame

Marije Drev

po domače FLORJANČEVE MICKE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za nesebično pomoč, darovano cvetje ter vence.

Hvala tudi govorniku Francu Drevu za poslovilne besede in župniku za opravljen obred, Gasilskemu društvu Lokovica in dr. Lazarju za dolgoletno zdravljenje. Še enkrat hvala vsem, ki so se pokojnici kakor koli spomnili, jo pospremili na njeni zadnji poti in nam izrekli sožalje.

Žalujoci: hčerki Anica in Ivica z družinama ter ostalo sorodstvo.

V SPOMIN

14. februarja 1983 je minilo leto dni, odkar nas je za vedno zapustil dragi mož in oče

Stanko Čremožnik

iz Lokovice

Ko obiskujemo tvoj grob in prižigamo sveče, je naša tiha želja, da bi še vedno bil med nami.

Vsi njegovi!

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moža in očeta

Alberta Podlesnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in vence ter za izrečeno sožalje.

Posebna hvala dr. Lazarju, dr. Menihu in Slavki Univerza za dolgoletno zdravljenje. Obenem tudi hvala strežnemu osebju kirurškega oddelka bolnišnice Slovenj Gradec.

Posebna hvala tudi duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: žena Marija, sin Albert z družino, hči Ančka z družino, Franc, Andrej, Maks, Marica in Milena z družinami.

ČIŠČENJE SNEGA — Ob obilnem sneženju so se naši komunalci dobro izkazali, manj besed pohvale pa bi našli za hišne svete. Morda so pozabili na odluk, ki jih obvezuje, da poskrbijo za čiščenje snega ob stanovanjskih objektih. Seveda so se nekateri le izkazali o čemer priča tudi naš posnetek s Foitove ceste.

Tesen poraz

V prvi regijski kegljaški ligi so se na kegljišču v Šoštanju v II. kolu sestali kegljači Šoštanja ter Hmezdaz iz Žalca. Po hudem boju so slavili gostje, ki imajo v svojih vrstah državnega reprezentanta Kačiča. Tudi tokrat je pokazal izvrstno kegljanje, saj je bil tudi najboljši posameznik z 920 pod-

rimi keglji. Pri domačih se je izkazal S. Fidej z 887 podrimi keglji. Ekipa Hmezdaz je podrla 5192 kegljev, domačini pa 5096 kegljev. Razlika 96 kegljev je mala, saj so v pretekli sezoni Zaklani slavili v Šoštanju kar s 300 keglji razlike.

V nedeljo bo ekipa Šoštanja gostovala v Radečah, kjer upajo na ugoden izid srečanja.

L. Fidej

Miličniki so zapisali

PODLEGEL HUDIM TELESNIM POŠKODBAM

V četrtek, 3. februarja, v poznih večernih urah je Ismet Jašarevič, delavec Reka, začasnno stanujoč v Šoštanju, storil roparski napad na oskrbnika ribiške kočice v Šoštanju Franca Dreva. Ta je bil na delovnem mestu. Od oskrbnika je zahteval tranzistor, kar pa je Drev odločno odklonil. Zaradi tega je med njima prišlo do prepira. Jašarevič je začel fizično obračunavati z Drevom, ga zbil na tla in ga brcal z nogami po telesu. Prizadejal mu je hude telesne poškodbe, za katerimi je Drev teden dni kasneje v slovenjegraški bolnišnici umrl. Jašarevič je Dreva pustil na kraju in mu vzel denarnico z nekaj denarja. Skrival se je po Šoštanju, vendar so ga miličniki še istega dne odkrili in zanj odredili pripor.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI IN NEPRIMERNA HITROST

Pretekli petek popoldne se je na Kidričev cesti v Titovega Velenja zgodila lažja prometna nesreča zaradi izsiljevanja prednosti in neprimerne hitrosti.

Nesrečo je povzročil voznik osebnega avtomobila CE 125-268 Ramo Mrkonič, ki je trčil v osební avtomobil

CE 572-74 last Vlada Gorška. Pri tem sta se lažje telesno poškodovala voznik Goršek in njegova sopotnica Danica Goršek.

VEDNO VEČ TATVIN GORIVA

V zadnjem času se vse pogostje, zlasti v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja, pojavljajo tatvine goriva. Slabo osvetljeni parkirni prostori in delno pokrite garaže so kot nalašč za dolgoprstežne. Kljub temu, da so delavci postaje milice opozorili pristojne na to perečo težavo, se stanje do danes še ni izboljšalo. Zaradi takšnih razmer je potrebno večja zamozaščita občanov, dosledno zaklepanje vozil in puščanje le teh na bolj osvetljenih prostorih.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Pretekli ponedeljek zvečer je kršil javni red in mir v tržnici Košaki vinjeni A. M. in sicer z nedostojnim vedenjem in izrečenimi žalitvami proti delavcem postaje milice. Ti so ga pripeljali na postajo milice ter ga v za to primernih prostorih pridržali do istreznitve. Za neprimerno vedenje pa se bo moral A. M. zagovarjati še pred sodnikom za prekrške.

Franc Drev

V soboto 12. februarja, so se številni prebivalci Šaleške doline in planinski prijatelji na pokopališču v Podkrajju poslovili od dolgoletnega društvenega delavca in upokojenca vodje konfekcijskega oddelka Tovarne usnja Šoštanj Franca Dreva, ki je umrl za posledicami roparskega napada v Ribiškem domu pri Šoštanskem jezeru.

Rodil se je 20. novembra 1914. leta v številni delavski družini v Šoštanju. Kot mladenič je preživel težka vajeniška leta, ko se je od zore do mraka učil krojaškega poklica v nekaj kilometrov oddaljenem Šentlornjanu. Ker pa v tej stroki v času gospodarske krize ni dobil službe, se je zaposlil v tovarni usnja, kjer je delal na različnih delovnih mestih, kar mu je utrdilo kleno delavsko zavest. Kot 21-letni mladenič se je udeležil leta 1935 velike stavke šoštanskih usnarjev, za kar je leta 1975 ob 40-letnici teh dogodkov kot eden izmed treh preživelih delavcev prejel posebno priznanje. Ko se je po osvoboditvi ustanovil v tovarni usnja konfekcijski oddelek, je postal njegov vodja vse do upokojitve.

Ves čas po osvoboditvi je bil odbornik Planinskega društva Šoštanj in deloval kot vodja markacijskega odseka. Za požrtvovalno in nesebično delovanje v planinstvu je prejel priznanje Planinskega društva Šoštanj. Meddruštvenega odbora v Žalcu ter srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije in Planinske zveze Jugoslavije. Še zlasti pa se je priljubil planincem in domačinom v

letih, ko je bil po upokojitvi več let upravnik Andrejevega doma na Slemenu v Šentvidu nad Šoštanjem. Od ustanovitve Gobarso zeliščarskega društva pa je deloval tudi na tem področju. Zadnja leta je večkrat pomagal v bifeju Društva upokojenec Šoštanj ter v Ribiškem domu pri Šoštanskem jezeru. Tu je pri opravljanju službene dolžnosti v večernih urah 3. februarja doživel roparski napad ter nato 10. februarja 1983 v slovenjegraški bolnišnici podlegel dolžnim poškodbam.

Za njegovo vsestransko delovanje na raznih področjih družbenega življenja se mu je ob zadnjem shovesu zahvalilo kar pet govornikov, delavska godba Zarja pa mu je v zadnje slovo zaigrala žalostinke.

Slava njegovemu spominu.

V. K.

Prvenstvo Gorenja v sankanju

Letošnje prvenstvo Gorenja je sicer minilo v znaku manjše udeležbe, vendar pa so prijetno sobotno popoldne tekmovalci preželi na dokaj položni progi nad Mislinjo. Ob sankanju so najboljši prikazali tudi svoje tekaške sposobnosti in tako smo dobili nove prvake, med katerimi so nekateri kar že več let zapored na prvih mestih. Prvi pokal v tradicionalnih športnih igrah za pokal Gorenja pa so osvojili tekmovalci tozda Galvana.

Letos vožnja z glavo naprej ni bila dovoljena, pa so se znašli spet nekateri in del proge pretekli. Takšna rekreacija pa zahteva tudi dobro telesno pripravljenost in med Gorenjčani takšnih ne manjka.

Med posamezniki so zmagali:

Rezultati:

Mladinci: 1. Nevenka Hojan, 2. Katka Prevotnik, 3. Izotok Piki; moški do 30 let: 1. Andrej Oder, 2. Anton Šmon, 3. Tone Oder; moški od 31 — do 40 let: 1. Vinko Žagavec, 2. Vinko Švigelj, 3. Valentin Urbanč; moški nad 40 let: 1. Anton Oder, 2. Vili Jagodič, 3. Franc Oštr; ženske do 30 let: 1. Jolanka Vivod; ženske nad 30 let: 1. Rozalija Kac, 2. Sonja Klemenc, 3. Ana Oder; ženske ekipno: 1. Galvana, 2. Servis in Maloprodaja, 3. SOZD; moški ekipno: 1. Vzdrževanje, 2. Kuhalni aparati, 3. Galvana, 4. Elektonika, 5. Orodjarna, 6. DSSS TGO

Judo

V Mariboru je bilo preteklo soboto republiško člansko prvenstvo v judu. Na prvenstvu so se zbrali vsi najboljši slovenski judoisti, ki so si pravico do nastopa priborili na predhodnih kvalifikacijah. Za velenjski klub so tekmovali Jože Krajnc, Ivo Petrovič in Zeljko Zgonjanin, bolezen pa je preprečila nastop Branku Rošerju in Dragu Lukancu. Povrh vsega pa so bili Velenjčani še poškodovani. Krajnc, ki je veljal za favorita, si je že v prvi borbi poškodoval roko in tekmovalje je bilo zanj žal končano. Poškodovani Petrovič je kljub vsemu dosegel 4. mesto, zelo lep uspeh pa je dosegel Zgonjanin. V kategoriji do 65 kilogramov je osvojil bronasto kolajno in si s tem zagotovil nastop na državnem prvenstvu. Tudi ta uspeh je najlepše plačilo za prizadevno delo velenjskih judašev.

A. T.

ŠOŠTANJ

Sankaško tekmovanje

Osnovna organizacija zveze socialistične mladine Šoštanj bo organizirala pod pokroviteljstvom KK SZDL Šoštanj in OK ZSMS Velenje v nedeljo, 20. februarja ob 14. uri 2. sankaško tekmovanje v počastitev prihoda XIV. divizije na Štajersko. Letošnje tekmovanje so pripravili na Goricah. Na tekmovanje vabijo vse, ki si želijo zabavo in veselje na snežnih poljanah.

Šentilj

Tekaški trim

V lepem vremenu in v idealnih snežnih razmerah je ZTKO v sodelovanju z društvom prijateljev mladine Šentilj in SK Velenje priredila rekreacijski tekaški tek. Skupno je nastopilo več kot 50 tekačev in tekačic. Največ udeležencev je bilo iz centra srednjih šol iz Titovega Velenja. Moški so pretekli 6 km, članice, mladinci, mladinke in pionirji pa 4 km.

Zelo dobro so tekli pionirke, saj je zmagovalka Klavdija Kolmanič dosegla celo boljši čas od pionirjev.

Rezultati: moški: 1. Branko Očepek (Krajevna skupnost Šentilj), 23.45. 2.

Jože Čeplak, (KS Levi breg), 24.21. 3. Pavel Svatina (REK), 24.28; ženske: 1. Terezija Kunst (KS), 24.18, 2. Alenka Čas, (ČSS), 27.15. 3. Savina Bohak (VIZ), 27.20; mladinci: 1. Jože Janežič (ČSS), 23.25; mladinke: 1. Sonja Avberšek (Modni salon), 16.10, 2. Jožica Očepek (KS Šentilj), 16.42, 3. Martina REdnjak (SDS), 18.50; pionirji: 1. Janez Očepek 19.30, 2. Matjaž Pustinek, 19.56. 3. Mirko Uranjek 20.00 vsi oš Gustav Šilih pionirke: 1. Klavdija Kolmanič, 19.11. 2. Metka lemež, 20.10. 3. Bernarda Uranjek, 20.18, vse oš Gustav Šilih.

Marko Primožič

Na sliki: Proga je letos potekala od Pirševega doma navzdol, za razliko od prejšnjih let, ko je proga bila boljša s Tolstega vrha.

Mrakužnekovi v Lokovici

Ostali so brez skednja

Nekaj po eni uri ponoči, 28. januarja letos, je nastal na Mrakužnekovi domačiji v Lokovici pravi preplah. Mamo Jožefo je prebudilo močno rjovenje psa, ko pa je pogledala skozi okno, je bil skedenj že ves v plamenih. Hitro je prebudila sina Vinča in snaho Milko, na pomoč pa so takoj prihiteli tudi sosedje in gasilci Lokovice,

in Titovega Velenja in tako preprečili, da bi bila nesreča še večja. Povedati pa moram, da smo imeli srečo tudi zato, ker takrat ni bilo snega, saj sicer gasilci ne bi mogli do naše domačije, je pripovedovala Milka Drev.

Skupaj s skednjem je Mrakužnekovim pogorelo okoli 3 tone sena, dve toni kuruze, nekaj žitaric pa vrsta strojev med drugim stroj za ličkanje kuruze, elektromotor, stroj za mletje kuruze, mlatilnica, mlin, sadni mlin in stiskalnica. „Skedenj, seno in žitarice imamo zavarovane,“ zato bomo nekaj dobili. Sem pa ne sodi kuruza, ki je nismo zavarovali, saj

nismo vedeli, da ne sodi med žitarice. Zavarovane pa smo imeli tudi stroje, vendar pa za tako majhne zneske, da bomo za denar od zavarovalnice, kot je dejal zavarovalni zastopnik, ko nas je obiskal, lahko kupili le dve samokolnici.“

Mrakužnekovi so iskreno hvaležni vsem, ki so jim pomagali, tako gasilcem Velenja, še posebej pa Lokovice, ki so ostali na kmetiji še ves naslednji dan in jim pomagali pri številnih opravilih. Še posebej požrtvovalni so bili sosedje, ki so vzeli v svoje hleve tudi svinje, saj jih Mrakužnekovi niso imeli kam dati.

Mrakužnekovi, kakor po domače imenujejo Drevoce, imajo okoli 4 ha obdelovalne zemlje, približno toliko pa je imajo tudi v najemu.

Gojijo 16 glav govedi, nekaj pitanecv, nekaj pa krav. Dnevno odajajo okoli 45 litrov mleka.

Ukvarjajo pa se tudi s prašičerejo in sicer so imeli v hlevu pred nesrečo 29 svinj. Vinko je zaposlen v Tovarni gospodinjne opreme Gorenje, njegova žena Milka in mati pa skrbita za kmetijo.

„Prve dni sva bila z možem povsem ohupana,“ pravi Milka, „saj se nisva znašla. Moževe mati pa je stvari hitreje sprejela takšne kot so in nas bodrila. Tako smo zdaj sprejeli takšno stanje kot je in že pričeli razmišljati o tem, kako bi kar najhitreje pristopili k gradnji novega skednja.“

M. Zakošek

Ogenj je povsem uničil skedenj